Literatura medicală

Ca în oricare alt domeniu de activitate, cu atât mai mult în educație este nevoie de implicare bine axată pe psihologie științific definită și transpusă practic. Este întocmai scopul lucrării generos elaborate de către Drd. Dr. Ionuț-Horia T. Leoveanu, ca urmare a unei ample documentări ce a condus conclusiv la ”Aspecte din psihologia educației școlare”. Tematica abordată de către autor fiind una deosebit de vastă, ea trebuie în consecință tratată ca atare, etapizat și printr-o structurare pur obiectivă. Prin exemple reale îndelung aprofundate în problematica lor, sunt lămurite aspecte fără de care nu ar putea fi dus acest demers mai departe într-un mod eficient. De asemenea, este pe larg descris rolul pe care îl are Convorbirea și autobiografia, în completare venind Interpretarea profilului de competențe al profesorului debutant și în mod inedit, aș spune, Elaborarea unei metafore pentru elementele situației de învățare. Se apelează aici inclusiv la Terapia de familie și se face în mod pragmatic chiar un Studiu de caz. De menționat faptul că avem în fața noastră o elaborare de excepție, pornită, însușită și dusă la finalitate de către un bun profesionist în domeniul psihologiilor individuale și colective, aplicate în diverse domenii și despre care biobibliografia sa vorbește în mod elocvent. **(Prof. Daniel Marian)**

ISBN 978-606-8041-75-9

N: 9 86068041835

Ionuț Horia T. Leoveanu - Aspecte din psihologia educației școlare

Ionuț Horia T.Leoveanu

ASPECTE DIN PSIHOLOGIA EDUCAȚIEI ȘCOLARE

Amanda Edit Verlag

Ionuț T. Horia Leoveanu

****

Aspecte din psihologia educației şcolare

Copyright@Ionuț Horia T. Leoveanu-2016

Consilier de carte:
Dorina Brânduşa Landen

Redactor: **Daniel Marian**
Lector: **Lucian Gruia**
Corector: **Patricia Lidia**
Coperta: **Laura Rushani**
Tehnoredactare: **Amanda Edi**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a Românie
IONUȚ T. HORIA LEOVEANU
Aspecte din psihologia educație şcolare
/ Ionuț Horia T. Leoveanu. –
Sinaia : Amanda Edit, 2016
ISBN 978-606-8041-75-9

821.135.1.09

Drd. Dr. Ionuț Horia T. Leoveanu

ASPECTE DIN PSIHOLOGIA EDUCAȚIEI ȘCOLARE

Amanda Edit Verlag

Bucureşti, 2016

O viață dedicată este o viață împlinită, altfel, trăim impropriu

Întotdeauna am fost de părerea categorică potrivit căreia, o societate funcțională nu poate fi concepută fără cel puțin două fundamente și anume sănătatea și educația. Este un demers lăudabil pe care aceia îndreptățiți ca avizați, îl fac în sprijinul apărării și ridicării acestor cuante valorice intrinseci la rangul de certitudine garantă pentru toate celelalte componente ale mediului social. Indiferent de locul pe care îl ocupăm în rosturile eu-lui colectiv, este de netăgăduit faptul că avem nevoie de o bază rațională și fără echivoc pe care să putem piramida oricare fel de construcție.

În ambele discipline este nevoie de aptitudini, de dorință, de studiu și cercetare și apoi de aplicare într-un sistem integrat. Referindu-ne strict la educație, aici interacțiunea poate fi considerată ca factor principal în scopul înțelegerii a orice și oricând. Aceasta trebuie făcută într-un mod inteligent, programativ, astfel ca relaționarea să poată fi echivalată simbiotic aceleia dintre emiter și receptor, permanent în dublul sens.

Ca în oricare alt domeniu de activitate, cu atât mai mult în educație este nevoie de implicare bine axată pe psihologie științific definită și transpusă practic. Este întocmai scopul lucrării generos elaborate de către **Drd. Dr. Ionuț-Horia T. Leoveanu,** ca urmare a unei ample documentări ce a condus conclusiv la **”Aspecte din psihologia educație școlare”.** Tematica abordată de către autor fiind una deosebit de vastă, ea trebuie în consecință tratată ca atare, etapizat și printr-o structurare pur obiectivă. Pornind de la „**Dezvoltarea personalității**

adolescentului” unde se regăseşte Dezvoltarea conştiinţei de sine, urmată de Identitatea vocaţională. Prin exemple reale îndelung aprofundate în problematica lor, sunt lămurite aspecte fără de care nu ar putea fi dus acest demers mai departe într-un mod eficient.

Se face referire la o serie de termeni de specialitate, precum Testul Belov şi Testul Holland. De asemenea, este pe larg descris rolul pe care îl are Convorbirea şi autobiografia, în completare venind Interpretarea profilului de competenţe al profesorului debutant şi în mod inedit, aş spune, Elaborarea unei metafore pentru elementele situaţiei de învăţare.

Era de la sine aşteptată **„Teoria şi metodologia în teoria şi metodologia evaluării”**, privită în mod constructiv, interogativ chiar dacă inerent uneori retoric, şi aceasta făcând parte din latura psihologiei uneori mai vizibile ca intenţie, alteori intenţionat ascunse sau inverse pe fondul necesităţilor diverse de descoperire a personalităţii. Deosebit de pertinenta expunere este însoţită de diverse chestionare care ar trebui parcurse de dascăli spre a cunoaşte personalitatea dominantă a subiectului uman trecând prin faza de educaţie.

„**Conflictul din sfera educaţională şi iniţierea strategiei de rezolvare a acestuia”** constituie un capitol separat, absolut necesar având în vedere că interactivitatea poate duce adesea la ciocniri pozitive/negative, care de la caz la caz pot fi unele de bun augur, pornite din „scânteia bună”, sau nedorite, efectul neputând fi altul decât îndepărtarea celor două părţi comunicaţionale.

Se apelează aici inclusiv la Terapia de familie şi se face în mod pragmatic chiar un Studiu de caz. Lucrurile sunt tratate din aproape în aproape, avându-se

în vedere succesiv Alăturarea şi acomodarea, Diagnosticul structural, Restructurarea familială. În mod absolut necesar pentru o lucrare de o asemenea complexitate, sunt prezentate *Proiecte de activitate didactică*, axate pe diverse subiecte de disertație: *„Cafeaua, tutunul, alcoolul”*, *„Educația pentru sănătate”*.

Aşa cum se cade pentru eleganța autorului şi a lucrării sale, nu ar fi putut să lipsească fiind de la sine imperative, acele elemente care țin de „**Elaborarea unui raport de prezentare, interpretare şi autoevaluare a portofoliului propriu”**, unde se pune accent pe cauzalitate, pe cadrul legislativ, pe justificarea procedurilor, pe scontarea de efect, pe aşteptările de impact privite în cadrul larg. De menționat faptul că avem în fața noastră o elaborare de excepție, pornită, însuşită şi dusă la finalitate de către un bun profesionist în domeniul psihologiilor individiuale şi colective, aplicate în diverse domenii şi despre care biobibliografia sa vorbeşte în mod elocvent.

Prof. Daniel Marian

ÎN LOC DE PROLOG

O zi de vară specială făcută şi născută dintr-un milion de clipe, iar în fiecare clipă stă promisiunea împlinirii viselor şi planurilor noastre speciale...Priveşte aceasta zi ca pe o nouă pagină din povestea ta de viață, o poveste tot mai frumoasă cu fiecare an ce vine. Anii pe care i-am adunat în floarea vieții, până acum, lasă-i astăzi să se unească într-un buchet al implinirii..nădejdi şi iubirii! Îți doresc ***Adelin*** să prinzi aripi pentru a trece cu uşurintă peste toate greutățile vieții trecute, prezente şi poate viitoare!

Culege tot ce e mai frumos şi bucură-te acum cu adevarat de fiece clipă, de fiecare ceas fericit alături de cel drag sufletului tău şi de prietenii dragi, adevărați...! Să te simți înconjurată de liniste sufletească, să asculți muzica ta de suflet, să luminezi totul în jurul tău, să te simți ca pasarea în înaltul cerului.

Credința şi iubirea să te însoțească pretutindeni, iar împlinirea s-o întilneşti la fiecare clipă şi pas. Steaua ocrotitoare să lumineze mereu asupra ta şi a celor dragi şi să-ți dea forță şi multă putere. Fiecare clipă de viață să-ți fie un dans al soarelui, revărsat peste sufletul tău frumos...şi fiecare pas să te poarte spre fericire !Să fii sanătosă ,să fii iubită şi pretuită!

Ionuț Horia T.Leoveanu
(19 iulie 2015, Braşov)

PROBLEMATICA EDUCAȚIEI ŞCOLARE

Motto:

"Educația este ştiința de a asculta aproape orice fel de spuse fără a-ți pierde stăpânirea, sau încredera în tine însuți ”

Winston Churchill

Dezvoltarea personalității adolescentului şi elevului

Adolescentul se construieşte pe sine prin continue căutări şi diferențieri față de alții din care nu lipsesc tensiunile, conflictele şi frustrările (Verza, 2000). Schimbările fizice, şi mai ales cele psihice, din adolescență nu se petrec liniar, ci cu oscilații, cu perioade de inegalitate, dependente de factori educaționali, sociali, de mediu. În urma acestor schimbări, personalitatea se prezintă pentru prima dată cu toate componentele ei ca un ansamblu organizat şi unitar, dar încă insuficient stabilizat.

Dincolo de multitudinea transformărilor ce caracterizează personalitatea adolescentului, trei dominante se impun:

- cristalizarea conştiinței de sine;
- identitatea vocațională;
- debutul independenței.

Dezvoltarea conştiinţei de sine sau identificarea de sine implică mai multe faţete: identificarea eului corporal material, a eului spiritual şi a eului social. Eul corporal material este constituit din corpul persoanei, dar şi din îmbrăcămintea sa, familia, casa, cărţile, prietenii, vecinii săi etc., adică din toate posesiunile sale. Individul vede toate acestea ca fiind intim legate de el însuşi. Când pierde unul dintre aceste lucruri la care ţine, resimte acest lucru ca pe pierderea unei părţi din sine. În adolescenţă eul corporal rămâne în centrul imaginii de sine şi este valorificat în relaţiile dintre sexe.

Eul social este reprezentat de totalitatea impresiilor pe care individul le face asupra celorlalţi. Este aspectul central al eului, o sinteză a imaginii pe care o proiectăm asupra altora şi a rolurilor pe care le jucăm în faţa celorlalţi. Unele componente ale eului social au o mai mare pondere şi importanţă decât altele, de exemplu onoarea, reputaţia. Eul social este mult mai clar în adolescenţă decât în perioadele anterioare de dezvoltare (pentru că adolescenţii ştiu ce loc ocupă în grup şi de ce popularitate se bucură) şi se află într-un mai bun echilibru cu cerinţele grupurilor.

Eul spiritual se află în centrul autocunoaşterii. El trimite la experienţele noastre interioare, la valorile şi idealurile care reprezintă aspectele relativ stabile ale existenţei noastre. Adolescenţii sunt preocupaţi de a-şi cunoaşte însuşirile caracteriale şi temperamentale, dar şi nivelul de inteligenţă, gradul de cultură.

Identitatea vocaţională desemnează capacitatea adolescentului de autocunoaştere şi autodescoperire de posibilităţi şi incapacităţi, mai ales cu scopul autoperfecţionării. Dacă în etapa pubertăţii individul era

mai preocupat de cunoaşterea trăsăturilor de caracter şi a intereselor, la adolescent apare capacitatea de a-şi defini aptitudinile. Treptat, nivelul de aspirație va modela spectrul vocațional pe axa profesionalizării, fenomen pregnant mai ales în adolescența târzie.

Dobândirea independenței este un pas dificil de realizat pentru adolescent. Ea este condiționată de ce anume consideră societatea (părinți, prieteni etc.) că înseamnă independență, care sunt limitele acceptabile în acest plan.

Există trei feluri de independență:

- independența economică (materială)
- independența emoțională (afectivă, de apartenență)
- independența valorică (de mentalități)

Prima care se structurează în adolescență este independența valorică, ce continuă un trend început în pubertate. Adolescentul respinge idei şi obiceiuri care sunt considerate învechite, manifestă opoziție față de rutină, banalitate; critică oameni şi principii.

Independența economică şi cea emoțională sunt mai greu de dobândit. Chiar dacă adolescentul rămâne, în bună măsură, dependent de familie, disponibilitatea sa afectivă este foarte largă, dar şi încărcată de aspirații înalte, de idealuri. Dependența economică devine greu de suportat, chiar dacă adolescenții primesc un mic buget personal pe car îl pot administra. De aceea, dorința unei independențe materiale va alimenta planurile de viitor ale tinerilor şi va contribui la construirea identității vocaționale.

Pe lângă cele trei aspecte dominante, menționate mai sus, ce caracterizează dezvoltarea personalității în adolescență, se înregistrează şi alte schimbări importante ce constau în consolidarea unor componente (precum

aptitudinile), reorganizarea altora (caracterul sau idealul de viaţă) şi chiar apariţia unora noi (sistemul propriu de valori, idealul de viaţă, concepţia despre viaţa sa şi a altora, conştiinţa apartenenţei la generaţie).

Capacităţile şi aptitudinile ating în adolescenţă niveluri înalte. Se diferenţiază aptitudinile simple, dar şi cele complexe, iar aptitudinile generale se organizează în structuri complexe. Inteligenţa, ca aptitudine generală, atinge un vârf specific stadiului. În adolescenţa prelungită, aptitudinile se vor încărca de abilităţi, dexterităţi solicitate de anumite feluri de activităţi. Tot în adolescenţă se înregistrează un spor al creativităţii exprimat mai ales în creşterea originalităţii. Se formează însuşiri importante ale personalităţii creative: non-conformismul, cutezanţa, spiritul interogativ, asumarea riscului etc..

În ceea ce priveşte temperamentul, se poate aprecia că în jurul vârstei de 14-15 ani se explicitează tipul temperamental. Caracterul suferă schimbări importante în adolescenţă. Unele însuşiri caracteriale apărute în copilărie se consolidează, dar cele care sunt legate de relaţiile cu persoanele adulte şi cu instituţiile sociale intră într-un proces de mari prefaceri care nu este lipsit de tensiune, contradicţii, conflicte, controverse, disputa dintre generaţii. Acest proces a fost denumit „criza de originalitate a adolescentului”.

Criza de originalitate din adolescenţă se caracterizează printr-o stare de tensiune ce este generată de nepotrivirea dintre schimbările fizice şi psihice din această perioadă şi comportamentele şi atitudinile copilăriei care încă sunt aşteptate, dorite, încurajate de către părinţi. Criza de originalitate, ca fenomen al dezvoltării psihice, are o latură negativă şi una pozitivă.

Latura negativă se referă la înlăturarea atitudinilor şi comportamentelor specifice copilăriei şi care nu se mai potrivesc adolescentului. Latura pozitivă se referă la condițiile specifice pe care le creează criza pentru construirea conştiinței de sine şi pentru afirmarea unor noi competențe şi atitudini.

În mod concret, criza se prezintă ca manifestare frecventă a protestului adolescentului față de cerințele şi aşteptările adultului, ca reacție intensă de supărare şi conflict, ca respingere a gusturilor, preferințelor, realizărilor părinților. Însă felul în care se parcurge criza diferă de la individ la individ. Diferențele se pot referi la: intensitatea manifestării crizei, momentul începerii ei (la unii poate începe în adolescență), durata crizei (la unii poate dura mai mulți ani), apartenența la sex (la băieți este mai intensă), implicarea particularităților temperamentale, apartenența la mediul urban sau mediul rural.

Dezvoltarea structurilor caracteriale în adolescență face ca tânărul să îşi structureze propriul sistem de valori. Formare acestuia este influențată de: creşterea capacităților cognitive care permit adolescenților înțelegerea valorilor, creşterea experienței de viață, dezvoltarea capacității de observare a vieții altora, elemente sociale. Tot în adolescență se formează acceptorii morali. Acceptorii morali sunt formațiuni psihice bipolare, rod al educației, care sintetizează concepția despre lume şi viață a individului sau, altfel spus, sunt norme morale asimilate, ierarhizate în structura intimă a personalității (U. Şchiopu, E. Verza, 1997).

Toate aceste aspecte prezentate mai sus evidențiază faptul că în adolescență are loc un proces intens şi amplu de schimbare al cărui scop este

restructurarea şi dezvoltarea personalităţii. Toate caracteristicile adolescenţei arată faptul că aceasta este un adevărat laborator de plămădire a personalităţii.

Adolescenţa este vârsta întrebărilor, a îndoielilor.Noi, adolescenţii, reprezentăm viitorul acestei societăţi.Unii care sunt conştienţi de acest aspect, se străduiesc să înveţe cât mai bine la şcoală, să urmeze un liceu bun şi să intre la facultate.Inerent la această vârstă apar tot felul de întrebări de genul: "Cine sunt?", "De ce trebuie să ţin cont pentru a lua o decizie corectă?", "Care este scopul meu in viaţă?" şi multe alte de acest gen, la care vom afla răspunsul mai tarziu sau poate niciodată.

În zilele noastre este din ce în ce mai greu să fii adolescent.Apar tentaţii de tot felul cum ar fi drogurile, tigările, alcoolul, nopţile pierdute în cluburi, teribilismul etc.Cine apucă să meargă pe această cale va fi un om pierdut, va fi un om mort, fără adolescenţă, fără alţi prieteni decât cei care merg pe acelaşi drum chinuitor, devastator, plin de prăpăstii….,fără un viitor.E greu să fii tu însuţi, să aplici educaţia primită când anturajul te face altfel? Într-o conversaţie cu prietenii trebuie să le susţii afirmaţiile, cu toate că tu esti de altă părere.Dar poţi totodată să-ţi exprimi opinia, care este total diferită de aceea a amicilor, şi aceştia dacă sunt prieteni adevăraţi, vor aprecia părerea ta sau din contră, nu o vor lua în seamă şi se vor supăra pe tine că nu gândeşti ca ei, că nu ai aceleşi opinii cu ale lor.Această din urmă problemă te va face mai precaut, mai vigilent în alegerea prietenilor, care trebuie să fie "pe aceeaşi lungime de undă" cu tine, altfel nu te vor întelege, te vor exclude din grupul lor, te vor marginaliza, ridiculiza, şi nu te vor aprecia niciodată.

Aproape maturi şi mult prea copii, ne gândim cum am putea defini perioada aceasta a adolescenţei prin care

trecem.Unii spun că este cea mai frumoasă perioadă din viața unui om, alții din contra spun că este foarte greu să te întelegi cu un adolescent care de cele mai multe ori este rebel, ironic, sfidător, pus pe harță, fițos, reacționând sub impulsul de moment fară să gândească la posibilele cosecințe nefaste ce pot apărea ca urmare a reacțiilor de cele mai multe ori violente verbal sau fizic.

Oricare ar fi părerea noastră, adolescența este etapa care face trecerea de la copilărie la tinerețe, şi apoi maturitate.Adolescenții sunt diferiți între ei prin caracter, comportament, fizic, gândire iar lista ar putea continua.Fiecare om este unic în felul lui de a fi şi trăiește într-o lume a sa, într-un univers propriu.În cadrul acestei etape te maturizezi, începi să priveşti lucrurile dintr-o altă perspectivă, devii alt om, diferit de ceea ce ai fost până acum.

Adolescența reprezintă o perioadă inițiatică, în care fiecare începe să cunoască mai bine lumea, să-i descopere secretele, să pornească pe cărările neumblate ale vieții, să se inițieze în toate domeniile.Începe să se cunoască pe sine, descoperă laturile personalității lui şi realizează schimbările esențiale ce îi marchează existența.

Adolescența înseamnă pentru mine cea mai frumoasă perioadă din viață, cea mai plină de nelinişti, emoții, sentimente, izvorâtă din întrebările care îşi caută răspunsul, la cele mai banale lucruri şi trăiri, cea mai puțin echilibrată din punct de vedere emoțional din cauza necunoaşterii locului pe care îl are adolescentul în societate şi în univers, şi totuşi febrilă de a se lansa într-o viață rațională şi armonioasă!

Termenul de “educație” vine din frantuzescul „education” iar o altă origine mai îndepărtată poate fi

cautată în latinescul „education-onis” în sensul său cel mai general, termenul „educație” semnifică orice activitate socială vizând transmiterea către indivizi a moştenirii colective a societății în care aceştia se inserează.

Studiul de caz a fost efectuat şi elaborat pentru **eleva G. T.** de la Liceul de Muzică Braşov, Județul Braşov.

Eleva este născută în 25 aprilie 1996 în localitatea Braşov,Județul Braşov, având domiciliul pe strada Zorelelor Nr. 2, ap.44, et.3,sc.D. Este elevă a Liceului de Muzică Braşov unde ajunge prin transfer de la Școala Generală Nr. 8 Braşov. Transferul se realizează la finalul clasei a VII – a având media de absolvire 9,85. Este mezina unei familii de intelectuali şi oameni de remarcă în lumea braşoveană Tatăl – E. G. – inspector principal la departamentul „Disciplina în construcții”. Mama – S. G. – medic primar pediatru în cadrul Policlinii de Pediatrie Braşov. Adolescenta G.T. locuieşte împreună cu părinții, sora mai mare şi bunicul matern într-un apartament de 5 camere, baie, bucătărie, hol, beci, baia şi apartamentul fiind prevăzute cu sursa proprie de încălzire (centrală termică pe gaz), sistem de canalizare, racordare la rețeaua de apă potabilă a orașului. Este un copil dorit de familie,la fel ca şi sora ei mai mare, familie care îi asigură toate facilitățile necesare condițiilor de studiu şi pregatire intelectuală, fizică şi spirituală. Eleva dispune de cameră personală dotată cu calculator, laptop conectate la rețeaua de internet, biblioteca, televizor, radio,casetofon CD/Casete audio, aparatura video-tv de ultimă generație.

Din fişa psihopedagogică şi anamneza elevei reiese că începutul socializării acesteia se face undeva la vârsta de 5 ani când părinții o duc la o grădinița cu program normal din cartierul unde locueşte. Afirmativ integrarea în colectivitate se face cu greutate, dificil din cauza temperamentului colerico-sangvin care se manifestă din „primii ani de viață".

Transferul elevei G. T. „ nu este dictat şi nici impus" nici de părinți, nici de bunic, nici de anturajul adolescentei, el fiind rezultatul dorinței elevei pentru cultivarea, aprofundarea şi dezvoltarea inclinațiilor ei artistice spre muzică, desen, grafică, excursii, şi „viața mondenă şi modernă".

Inclinațiile artistice sunt mai mult spre sfera muzicală cu un interes aparte către pian şi canto,mai puțin balet şi dans de societate, dans modern. Dialogul purtat cu eleva G. T. dar şi cu dirigintele clasei, colectivul profesoral al Liceului de Muzică Braşov, ne arată că suntem în fața unei adolescente silitoare, perseverente, ambițioase cu multiple preocupări şcolare (concursuri, olimpiade), dar şi cu un vădit interes pentru activitățile extraşcolare (colecții de cd-uri, numismatică, vederi, excursii, lectura din toate domeniile de activitate, alocarea unui timp suplimentar pentru orele de matematică şi informatică). Climatul intelectual al familiei: tatăl (inginer), mama (medic), şi sora ei mai mare în vârstă de 18 ani, elevă la Colegiul Național Andrei Şaguna Braşov, cu care G. T. are o bună comunicare, o determină pe adolescentă să fie într-o permanentă activitate de cunoaştere şi aprofundare a tot ceea ce este nou, să fie aproape o „perfecționistă".

Rezultatele pozitive obținute de elevă în cadrul diferitelor olimpiade şi concursuri de canto sunt un

elocvent răspuns de mulţumire sufletească pentru familie (mama, tata şi bunicul) care nu precupeţesc nici un efort pentru a asigura celor doua fiice şi nepoate tot confortul necesar pentru formarea lor de mai târziu, urmărind permanent programul şcolar, orele de odihnă, activităţile recreative ale celor doua fiice, fără a face nici o deosebire între acestea. Fire veselă, zburdalnică, puternică, independentă, „cu un veritabil tonus" de adevărat luptator se ghidează dupa reguli şi principii de viaţă bine definite, pe care şi le face singură, neacceptând să fie condusă şi dirijată de altii, să primească sfaturi de viaţă, sau să fie controlată permanent, poate chiar obositor de verificată şi monitorizată.

Învaţă şi reţine cu foarte multă uşurintă, cu efort intelectual minim, având note foarte bune la toate materiile, cu rezultate remarcabile la concursurile şcolare.Are o bogată şi rodnică activitate extraşcolară. Fire sensibilă, afectivă, altruistă, sufletistă, devotată dar lipsită de curajul fizic, compensează acest ultim incovenient printr-o ţinută ordonată, aspect ingrijit, îmbrăcăminte elegantă, stilată, rafinată, dar decentă, fără notă provocatoare,vulgară comparativ cu colegele ei de liceu şi de clasă care confundă tinereţea şi modernismul cu provocarea, indecenţa şi vulgaritatea care nu dau bine pentru vârsta şi statutul lor:socio-economic,familial dar şi şcolar.

Găseşte de fiecare dată soluţiile optime pentru tot ceea ce poate constituii ceva nou din punctul ei de vedere. Se plictiseste repede şi este de un negativism marcant pentru lucrurile pe care le consideră lipsite de importanţă, inutile. Este îndrăgită de colegi,prieteni, profesori,familie, vecini. În ciuda tuturor aspectelor colerico-sangvine ce o caracterizează şi a impunerii ei ca

„posibil lider”, recunoaşte cu demnitate slăbiciunea ei interioară în fața frumosului, artisticului şi sentimentalului. Analizând fereastra Johary vedem o persoană sociabilă, isteață, ambițioasă, hotărâtă (cu un imbold de autodepăşire, autocunoaştere), dornică să îşi ajute colegii şi semenii. În urma chestionarelor aplicate, testelor de personalitate, dar şi testelor pentru determinarea IQ-ului, adolescenta susține că acestea au fost solicitate de ea psihologului şcolar nu pentru „cazuistica patologică” ci pur şi simplu pentru o autocunoaştere, o determinare de rutină a IQ-ului şi nu în ultimul rând ca o motivație de autodepăşire în performanțele şcolare, din punctul ei de vedere toate acestea fiind un puternic factor motivațional, față de părinții care îi asigură toate cele necesare traiului,studiului şi formării ca om.

Este deschisă dialogului, comunicării, colaborării atât pentru procesul de învățare cât şi pentru posibile alte chestionare, testări deşi inițial a avut o uşoară stare de anxietate, agitație, firească în momentul impactului cu persoana mea, motivând această atitidune prin faptul că îmi cunostea profesia de medic şi nu de psiholog sau cadru didactic. Motivația a fost deschisă şi foarte verticală „eu vă cunosc pentru că ați fost medic la Scoala Generala Nr. 8 de unde eu m-am transferat la Liceul de Muzică”. Personal consider că un studiu de caz nu este un tot unitar fără a face referiri la Testul Belov, Testul Holland, aspectelor desprise din convorbirea cu eleva sau celor care reies din autobiografia adolescentei.

TESTUL BELOV

Adolescenta G. T. în vârstă de 13 ani, eleva în clasa a-VII –a la Liceul de Muzică Braşov, are un puternic temperament colerico-sangvin, realizând un punctaj de 62 în sfera temperamentului coleric şi un punctaj de 50 pentru cel sangvin. Fire vioaie, zburdalnică, dornică de a cunoaşte mereu ceea ce este nou, cu implicație în competiții de orice gen. Dovedeşte o mare încredere în forțele proprii, dornică de autodepăşire, dar nu şi în tendința de supraevaluare sau perfecționism.

Pe parcursul aplicării chestionarului a dat dovadă de sociabilitate, comunicare, stăpânire de sine,invingerea emoțiilor. Este ancorată în prezent dar nu şi detaşată de preocuparea pentru cariera pe care o va urma (solist vocal, instrumentist, compozitor). Are o mare capacitate de autocontrol şi solicită lămuriri pentru problemele care nu îi sunt suficient de clare. Este o fire creativă, iubită de colegi în fața cărora se impune ca lider, prin temperamentul său. Afirmativ copilăria şi perioada prescolară a fost a unui „copil cuminte şi ascultător” dar trecerea firească spre adolescentă aduce cu ea un puternic efect/curent/imbold de independență şi autodepăşire cu un dezvoltat simț de nesupunere, uşor rebelă dar nu irascibilă, nicidecum violentă sau agresivă.

În relația de socializare cu colegii este foarte generoasă, sinceră, deschisă şi comunicativă. Preferă ca prieteni mai degrabă băieții făcând remarca: „sunt mai sinceri, mai cinstiți, mai onești decât fetele”, dar şi în acest caz din punctul ei de vedere prietenia ar fi selectivă, fiind orientată spre acei băieți ce au un coeficient de

inteligență (IQ) superior față de al ei, făcând afirmația „să am ce învăța de la un băiat sau bărbat”.

Este o familistă convinsă, considerând că respectul şi stima reciprocă sunt liantul principal al vieții de cuplu iar dragostea desăvârşeşte perfecțiunea, în viziunea ei fiind reprezentată de cele doua jumatăți ale sferei.Este extrem de fidelă, altruistă şi sufletistă partenerului de viața cu care este acum. Doreşte o familie în care speră să aibă cel puțin doi copii deşi îşi doreşte doi băieți şi o fată.Este preocupată de imaginea ei corporală pentru a nu pierde partenerul şi respectul de sine ca om şi femeie.Speră ca cel cu care este acum să fie şi cel alături de care să rămână pentru totdeauna fiind o persoană care îşi doreşte stabilitate,sinceritate,loialitate,dragoste,respect şi linişte în tot şi toate.

TESTUL HOLLAND

Complexitatea întrebărilor acestui chestionar ne arată că avem de-a face cu o personalitate de tip intelectual, artistic-creativ , realizând un punctaj de 36 în sfera artistică şi/sau estetică şi de 19 puncte în sfera intelectualului.

Este tipul de persoană care preferă relaționarea personală, printr-o autoexprimare proprie mediului artistic. Dă dovadă de un limbaj, vocabular bogat, cu o exprimare frumoasă,elevată cu multe neologisme corect integrate în dialog, exprimare uşoară şi corectă din punct de vedere gramatical. Achiziționează până la vârsta de 13 ani succese frumoase cu rezultate foarte bune în competițiile şcolare şi extraşcolare. Se remarcă prin

numeroasele premii obținute la olimpiadele de română şi matematică, premii şi diplome în cadrul concursurilor/recitalurilor-serbărilor de canto şi pian. Este tipul elevului care dezaprobă activitățile lungi, plictisitoare în care succesul acestora activități este după părerea ei „doar un hazard” şi nu rezultatul unui proces de învățare.

Alocă o bună parte a timpului orelor de studiu în sfera muzicii: pian, canto. Are o permanentă gândire pozitivă/creativâ, în scop constructiv țintind o carieră de solist sau compozitor.

CONVORBIREA ŞI AUTOBIOGRAFIA

Eleva G.T., de 13 ani, elevă în clasa a VII – a a Liceului de Muzică Braşov, se prezintă la cabinetul de consiliere psihopedagogică şcolară în ziua de 2 noiembrie 2009 ora 11, pentru aplicarea mai multor chestionare în vederea realizarii profilului de examen.

Dupa definitivarea sarcinii de lucru (rezolvarea chestinarelor) în condiții foarte bune din toate punctele de vedere şi într-o foarte bună colaborare cu mine acceptă un dialog pentru o ipotetică problemă psihologică. Accepțiunea adolescentei pentru acest dialog a venit uşor, mai ales după ce s-a explicat motivul pentru care a fost desemnată pentru acest „**studiu de caz**”.

Întrebată dacă până la momentul dialogului nostru a mai solicitat aleator consiliere din partea psihologului

şcolar sau altui psiholog, răspunsul a fost afirmativ justificând acest gest doar din raționament/motiv de curiozitate pentru determinarea IQ-ului care s-a dovedit crescut atât din discuția cu eleva cât şi din chestionarele aplicate acesteia, ulterior din informațiile primite din partea dirigintei şi a psihologului şcolar. Se pare că la interfața „copilarie - adolescență”, eleva ar fi fost sfătuită de mama ei care este medic să consulte un psiholog, deoarece mama adolescentei ar fi interpretat la acel moment toate reacțiile ficei sale ca un total negativism atât în activitatea şcolară dar şi în procesul de socializare cu familia, prietenii, rudele,colegii de clasă,profesorii etc.

În prezent, relațiile adolescentei cu familia, atât cu mama cât şi cu tata sunt de bună calitate, colaborare, înțelegere, adolescenta înțelegând foarte bine rolul educațional şi marea responsabilitate a părinților ei, principiile de viață ce vin din partea unor paterni cu studii superioare preocupați permanent de o bună educație pentru cele doua fiice fără a exista o discriminare afectivă, educațională sau de alt gen, mai mare sau mai mică, între cele două surori.

Eleva a fost sfătuită la sfârşitul întâlnirii pe care am avut-o să îşi mențină acelaşi tonus educațional şi să fie preocupată permanent pentru interesul în cariera artistică şi cu precadere spre muzică.

Afirmativ eleva este interesată permanent de tot ceea ce este nou, legat de latura problematicii psihologice (teste, chestionare, evaluări etc.), justificând acest lucru

ca „singura cale” pentru autocunoaştere şi câştigarea unor „deprinderi de viaţă”.

Autobiografia dovedeşte şi ea un puternic temperament colerico-sangvin cu o mare deschidere spre comunicare, socializare, dialog şi o permanentă cunoaştere a noului. Cu resurse nelimitate de a cunoaşte lumea şi tot ce este frumos mai ales pe latura sferei artistice. Este marcată de o foarte mare dorinţă de a urma studii superioare într-o ţară străină, în viziunea adolescentei fiind prioritar până la acel moment posibilitatea perfecţionării cel puţin a unei limbi străine de circulatie internaţională (engleză, franceză, germană). Mezina familiei se dovedeşte o bună soră, văzând în sora ei mai mare „idealul” de educaţie, frumuseţe, inteligenţă,feminitate, şi viitoare soţie respectiv mamă.

Fire cu vădite înclinaţii artistice este „îndrăgostită” de muzică văzând prin aceasta refularea sentimentelor ei în momentele de „sufocare” de „realul murdar” al societăţii care ne înconjură la orice pas, de o societate coruptă şi putredă din toate punctele de vedere.

Este foarte independentă, voluntară cu un scop bine definit atât în prezent cât şi în viitor ştiind să îşi „trăiască viaţa” cu optimism, veselie, cu o largă deschidere spre tot şi toate.

Nu de puţine ori are impresia că oferă mult prea puţin din ceea ce poate, comparativ cu efortul care vine din partea familiei, cunoscuţilor pentru care are o iubire şi respect deosebit.

Asociază atitudinea ei veselă, debordantă cu anotimpul „florar” – primăvara, acesta fiind şi anotimpul în care este născută.

În ciuda temperamentului colerico – sangvin, se pare că structura lăuntrică, sufletească şi afectiv-emoțională ar fi mai degrabă a melancolicului, chiar prin afirmația adolescentei „sunt altfel pe dinăuntru” fără să se exteriorizeze cu foarte mare uşurință.

Este o fire foarte muncitoare, capabilă de un imens efort intelectual, având idealuri pe care doreşte să le atingă cu orice preț, încercând să găsească „căi şi modalități de rezolvare”, mai puțin alternativele fizice sau violente preferând lupta/confruntarea directă, mai degrabă „lupta intelectuală”.

INTERPRETAREA PROFILUL DE APTITUDINI ŞI COMPETENȚE A PROFESORULUI ŞI ÎNVĂȚĂTORULUI DEBUTANT

De multe ori am auzit sintagma „când voi fi mare vreau să mă fac profesor/profesoară”. Această este o dorință pe care atunci când erau copii si-au spus-o în gând mulți dintre dascălii de astazi, ba mai mult se pare că a fost valabil şi pentru descendenții lor. Aceşti oameni deosebiți consideră că cea mai frumoasă meserie este munca la catedră în fața elevilor şi/sau studenților.

Dacă analizăm termenul de profesor observam că în cadrul DEX el apare ca find „o persoană cu pregatire specială într-un anumit domeniu de activitate, care predă o anumită materie de învăţământ, persoană care îndrumă şi/sau educă pe cineva”.

Profesorul are responsabilitatea pentru procesul instructiv educativ al elevului şi/sau studentului. După cum este bine ştiut, procesul educativ instituţionalizat este bine definit, este unul extrem de complex atât sub aspectul organizării, cât mai ales sub acela al fundamentării ştiinţifice a raporturilor insituite între principalii factori în acest proces.

Cadrul didactic, educatorul, profesorul, învăţătorul, institutorul, este responsabil de modelarea personalităţii umane, a structurii lăuntrice a individului (elevului,studentului).

În timpul formării, experienţa practică a predării şi studiul teoriei pedagogice ca şi materia obiectului predat vor fi abordate holistic, deoarece ele interacţionează.

Un curriculum care să se integreze studiului academic cu experienţa practică a predării trebuie văzută ca o abordare multidisciplinară şi interdiciplinară care duc la o implicare complexă din punct de vedere teoretic care facilitează înţelegerea metodei predării.

Problematica relaţiei dintre profesor şi elevi este tot atât de veche ca şi problema relaţiilor dintre părinţi şi copii. Cât de bună şi rodnică devine ea depinde, în opinia

pedagogilor de dragostea şi jertfirea pe care o oferă profesorul elevilor săi.

Profesorul trebuie să-şi controleze emoțiile, să procedeze corect, aşa încât elevul să-i simtă dragostea chiar şi atunci când este pedepsit. Cea mai aspră pedeapsă pentru un elev ar fi sentimentul că va fi lipsit de dragostea, ajutorul, înțelegerea şi atentia profesorului. Un profesor bun este acela care poate comunica cu orice elev fie el vulnerabil, dificil, şi neascultător ca în final să obțină rezultate bune şi foarte bune.

Profesorul este persoana care seamană în elevii săi nu numai cunoştințe, dar şi primele atitudini față de şcoală, față de oameni, față de lumea înconjuratoare.

El este acela care are o autoritate deosebită asupra sufletelor,temperamentelor şi formării elevilor, copiilor.

Elevii trăiesc şi se dezvoltă acoperiți de zidurile unităților de învățământ (grădinițe, şcoli, licee, seminarii, facultăți) şi odată cu relația de prietenie care se leagă între ei, se încheagă şi o relație de prietenie şi/sau socializare cu profesorii.

De când sunt mici, copii sunt învățați lucruri elementare, iar aceştia încep să dea semne de afecțiune, empatie, incredere față de învățătoare/învățător, profesoară/profesor, membrii familiei.

În clasele V – VIII şi clasele de liceu se pun bazele unor relații ce implică sentimente de respect, admirație, colaborare, întrajutorare, ură, repulsie, etc., acestea dezvoltându-se mult mai complex şi plenar.Astfel

de relații depind de la om la om şi deci de la elev, la elev respectiv de la elev la profesor dar şi de la profesor la elev.

Profesorul ideal ar trebui în primul rând să fie decent îmbrăcat pentru a da un bun exemplu elevilor,şi studenților. Profesorul ideal nu ar trebui să întârzie la ore, iar în momentul în care îşi începe propriu-zis predarea ar trebui să ştie să se impună pentru a păstra linistea, disciplina prin metode care nu ar ofensa sau maltrata elevul şi studentul. Ar trebui să fie un profesor înțelegător şi indulgent, ştiind că predă o lecție folosind metode atractive şi originale, iar în momentul în care un lucru nu este înțeles să clarifice acest lucru explicând de doua sau mai multe ori, folosind şi o altă modalitate de predare şi/sau transmitere a informației de la el spre elev solicitând un permanent feedback din partea elevului.

Profesorul ideal ar trebui să nu facă discriminări şi notările respectiv evaluările lui să fie obiective evitând în acest mod nişte conflicte şi stări tensionale nedorite. Ar fi cazul să nu trateze superficial nici slujba sa, nici pe cei pe care îi educă şi uneori să recurgă la mici pauze cu glume, momente de relaxare. De cele mai multe ori se recomandă şi ar fi bine să nu implice viața personală, viața de familie, viața de cuplu, în viața profesională şi munca la catedră, sau evitând pedepsirea elevilor, fără motiv întemeiat, atunci când ei nu au absolut nici o vină. Răbdarea este o condiție esențială a unui dascăl, deoarece nu toți elevii sunt genii, somități, pentru a pricepe repede,

pentru a înțelege ceea ce li s-a predat. Profesorul ar trebui să facă tot posibilul ca să nu descurajeze elevii mai slabi la învățătură. În acest mod este posibil ca elevii să adopte o atitudine de teamă,reținere, în a mai răspunde chiar şi în situația în care se cunoaşte răspunsul corect ce trebuie dat.

Cu mult mai bine este când copiii sunt încurajați, primesc sfaturi utile, când li se vorbeşte cu calm,cu blândete, părinteşte.

Ar trebui după părerea mea ca într-o primă fază, dascălul să aibă cu totul un alt interes decât împărtăşirea cunoştințelor sale. El ar trebui mai întâi să se facă auzit, să se facă înțeles şi nu în ultimul rând să fascineze, să atragă atenția auditoriului prin ceea ce spune, să capteze atenția elevilor,studenților.

În învățământ nu oricine, poate îndeplini cerințele complexului actului educativ şi de predare pedagogică. Profesorul şi/sau pedagogul, institutorul, educatorul trebuie să insumeze calitați subtile de psiholog, didactician şi metodist formator, inventiv şi infatizabil.

Activitatea educativ – formativă de care este răspunzator pedagogul, se intemeiază pe cunoaşterea devenirii ființei umane, mai precis pe cunoaşterea ipostazelor acestei ființe de la statul de ins până la acela de persoană, apoi personalitate şi ulterior personaj.

Profesorul ideal ar trebui să aibă o pregatire de specialitate înalt calitativă. Nu este permis sau este inadmisibil ca profesorul să se prezinte în fața elevilor

sau/şi studenților să nu cunoască materia pe care o predă şi să se limiteze doar la manual sau suportul de curs.

O altă condiție necesară legată de competența unui profesor debutant ar fi şi inclinația, talentul spre această meserie, deoarece nici un lucru nu va fi realizat în folosul elevului/studentului dacă nu există plăcere, vocatie, interes pentru autodepăsire, motivație pentru împărtăşirea şi transmiterea cunoştințelor. Competența comunicativă ar fi o alta trăsătură importantă a profesorului ideal.

Este un foarte mare handicap ca profesorul să posede un solid bagaj de cunoştințe, dacă acesta nu este capabil să se exprime clar, concis, la subiect, sau să-şi expună opiniile şi gândurile sale.

Profesorul trebuie să fie creativ, să nu fie obedient până la pierderea identității sale profesionale, față de modalitățile didactice căzute, față de sabloane, chiar dacă uneori acestea sunt suprasolicitate oficial.

Profesorul trebuie să fie ingenios, pentru că în general vorbind, profesorul este factorul determinant al succesului unei lectii, şi nu structura în sine a acesteia, fie ea tradițională, fie ea modernă.

Orizontul lui cultural – artistic trebuie să fie întins şi să-i permită a stabili, spontan, referiri la arterele anexe, ale caror limbaje trebuie să fie accesibile.

Alte calități ale profesorului şi învățătorului ideal:

1) Echilibru intelectual, emoțional, mental, nervos;
2) Curiozitate intelectuală;
3) Simțul gustului şi observației;
4) Simțul critic şi luciditatea față de sine;
5) Adaptabilitatea la cerințele elevilor, studenților;
6) Tinerețea spiritului;
7) Amabilitatea, înțelegerea, autoritatea firească;
8) Modestia, buna – dispoziție, afectiune pentru copil;
9) Capacitatea de a chestiona şi a aprecia corect valoarea răpsunsurilor elevului;
10) Capacitatea de a depăsi rutina şi căutarea de noi căi şi mijloace didactice;
11) Factor de decizie în managementul disciplinei de specialitate şi al lecției.

Comportamentul pedagogic al profesorului se manifestă atât la nivelul sistemului social de educație şi învățământ cât şi la nivelul clasei de elevi.

Competența mediatică a profesorului constă aşadar, în esență în gradul în care cel care comunică, cunoaşte şi are în vedere caracteristicile interlocutorului produce şi transmite în consecință un mesaj care este înțeles în chiar felul în care sursa a dorit să facă acest lucru.

Profesorul ideal ar trebui să ştie să îmbine foarte bine umorul cu seriozitatea la cursurile şi seminariile sale să ştie când este cazul şi până unde să empatizeze cu elevul sau studentul.

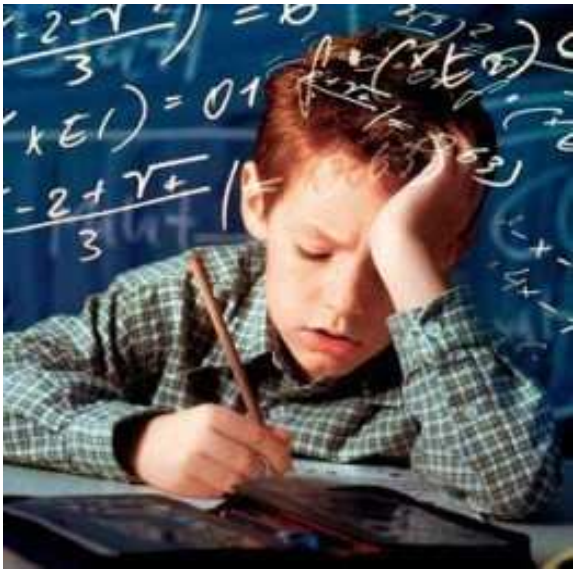

Nr. Crt.	PROFESORUL IDEAL	PROFESORUL REAL	PROFESORUL „DE VIS”
1.	Competenţa profesională	Subiectivitate	Obiectivitate
2.	Inteligenţa	Empatie	Discreţie
3.	Demnitate	Autoritarism	Competenţă profesională
4.	Obiectivitate	Discriminare	Respect faţă de elevi,studenţi
5.	Dragostea faţa de meserie	Inteligenţă	Inventivitate
6.	Sociabilitate	Toleranţă	Entuziasm
7.	Corectitudine	Exigenţă	Exigenţă
8.	Experienţă în domeniu	Indiferenţă	Cultură generala superlativă,bogată
9.	Empatie	Bunătate	Sinceritate şi loialitate
10.	Exterior fizic si ţinută plăcută	Agresivitate verbală	Simţul umorului

ELABORAREA UNEI METAFORE PENTRU ELEMENTELE SITUAȚIEI DE ÎNVĂȚARE

Învățarea este un proces foarte complex, despre care chiar în prezent se ştie foarte puțin. Cert este că ceea ce

ştim cu siguranţă este că oamenii învaţă în moduri diferite, învaţă permanent.

Putem înţelege modul în care învaţă elevii / studenţii noştri ascultând felul în care aceştia vorbesc, comunică, se exprimă, socializează. Eseţa metaforei este înţelegerea şi experimentarea unui tip de lucruri în termenii unui alt lucru.

Metafora este un proces activ esenţial propriei persoane, a altora şi a lumii înconjuratoare.

Este conoscut faptul că metafora ca proces al învăţăturii nu este limitată la o simplă exprimare verbală sau o figură de stil. O metafora poate include orice expresie sau orice lucru care este simbolic pentru un anumit proces de învăţare, sau un comportament nonverbal, un obiect de artă, un obiect din mediu sau o reprezentare imaginară. Altfel spus metafora nu este o incursiune ocazională în universul limbajului figurat ci mai degrabă baza fundamentală a cogniţei noastre cotidiene.

O modalitate de a recurge la o mare varietate de stiluri de învăţare este aceea de a utiliza o cât mai mare varietate de metafore. Acestea trebuie să aibă o structură cât mai complexă.

Metaforele definesc intangibilul şi abstractul dar acest proces restrânge în mod inevitabil percepţiile şi acţiunile la cele care au sens în cadrul logicii metaforei. Din aceasta cauză metaforele sunt atât descriptive cât şi prescriptive.

Este foarte important să ştim care sunt metaforele noastre preferate pentru că ele au o mare influenţă asupra procesului de predare. Odată ce te-ai familiarizat cu preferinţele pe care le ai, poti începe să te extinzi adoptând şi perfecţionând metafore noi.

În cazul de fața mi-am propus ca metaforă realizarea unei planșe care să ilustreze componentele aparatului respirator pornind de la fosele nazale, până la plămân şi/sau structura acestuia.

Aranjarea circulară a componentelor structurale ale aparatului respirator facilitează o uşurare a procesului de învățare aici intervenind şi memoria vizuală a imaginilor de pe planşă.

Obiectivul metaforei poate fi privint din punt de vedere al procurării imaginilor singulare pentru fiecare componentă structurală a paratului respirator. Imaginile au fost alese cât mai relevant posibil pentru a putea înțelege şi modalitatea de realizare a funcției respiratorii.

Alegerea acestei metafore sub forma de planşă ce ilustrează structura apartului respirator am ales-o pe cât a fost posibil ca ea să fie într-o cât mai bună corelație cu posibile alte metafore: mulaje, prezentări în format powerpoint cu fotografii făcute în sălile de disecție (iîn cazul în care această metaforă se adresează studenților Facultăților de Medicină sau Şcolilor Posliceale Sanitare) sau celor ce urmează cursurile şcolilor sau colegiilor de asistenți sanitari, asistenți medicali, moaşelor sau a cadrelor paramedicale.

Cu ajutorul metaforei elevii şi/sau studenti pot realiza descrieri exacte ale componentelor aparatului respirator dar şi a rolului fiziologic al acestora şi timpul actului respirator.

Prezenta metaforă poate să constituie şi un veritabil proces de evaluare – învățare, respectiv de generare a noi metafore în cazul în care elevului/studentului ii s-ar cere să completeze în dreptul fiecarei structuri anatomice denumirea analoagă în limba

latină sau să transpună metafora planşă într-o metaforă mulaj (având la dispoziție piesele mulajului respectiv).

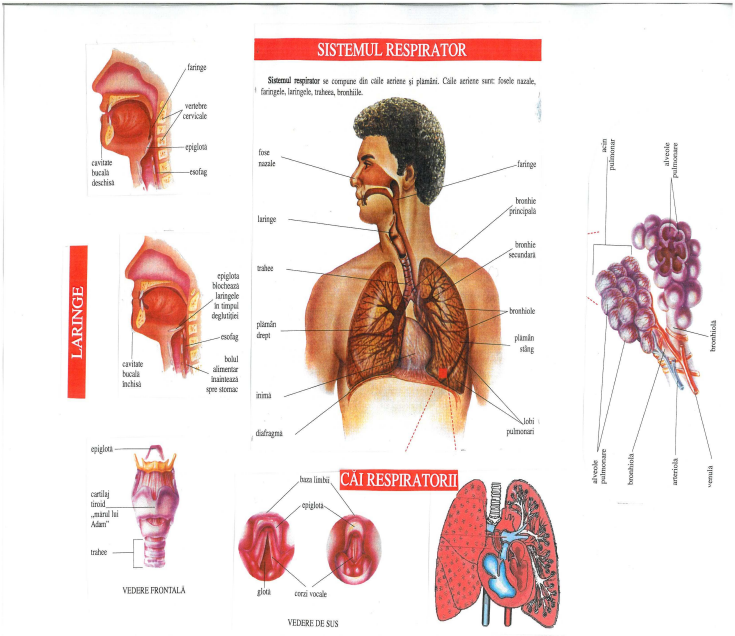

TEORIA ŞI METODOLOGIA INSTRUIRII
ÎN TEORIA ŞI METODOLOGIA EVALUĂRII

PARADIGMELE INSTRUIRII – SEMNIFICAȚIE ŞI VALOARE PENTRU PRACTICA EDUCAȚIEI

În conformitate cu DEX, cuvântul „PARADIGMĂ" exprimă totalitatea formelor flexionare ale unui cuvânt. Potrivit lui Platon el este lumea ideilor, un prototip al lumii sensibile în care trăim, fiind un principiu care distinge legăturile şi opozițiile fundamentale între câteva noțiuni dominante cu funcție de comandă şi control a gândirii.

Un rol important în problematica valorii pentru practica educației revine pedagogiei. Termenul de pedagogie este de origine greacă, fiind rezultatul îmbinării cuvintelor „PAIS" – copil şi „AGOGE" – educație.

Deci cu alte cuvinte PEDAGOGIA este ştiința care studiază sau se ocupă de nivelul educațional. Ea se ocupă de formarea personalității umane în vederea integrării ei active, creatoare în viața socială. Constituirea pedagogiei ca ştiință se realizează printr-un proces complex şi de cele mai multe ori destul de îndelungat, de cele mai multe ori anevoios.

Educația ca fenomen social a apărut odată cu societatea.

Pedagogia la fel ca şi ştiinţele socio – umaniste a început să adopte în cercetare şi modernizare noile instrumente şi metode ale cunoaşterii ştiintifice care încearcă să elimine pe cât posibil diferenţele ce apar nemijlocit între teorie şi practică care în esenţă nu sunt altceva decât paradigmele, modelele şi teoria practică.

În felul acesta paradigma este o metodă foarte eficientă care favorizează o abordare pragmatică a fenomenelor educaţionale care nu în rare situaţii este greu de obţinut cu ajutorul metodelor teoretice.

Problematica didacticii moderne are la bază problematizarea care este în strânsă corelaţie „cu brain – stormingul" respectiv cu algoritmizarea.

Aceasta este o metodă de comunicare orală preluată din alte ştiinţe şi la fel de complexă ca şi metodele expozitive şi interogative încearcă o îmbinare a teoriei cu practica. Didactica modernă a procesului de învăţământ, apărută sub impactul dezvoltării psihologiei şi sociologiei, care afirmă rolul sociologiei în învăţare, aduce în primul plan atât profesorul dar şi elevul şi/sau studentul. În această situaţie accentul se mută pe interacţiunea profesor – elev, respectiv profesor-student în cadrul procesului de predare – învăţare.

Clasa este un grup educaţional care funcţionează şi este organizată în vederea realizării şi desfăşurării procesului instructiv – educativ din cadrul procesului continuu de învăţare. De aceea având scopuri de ordin formativ, informativ interacţiunea membrilor se realizează distinct la doua niveluri:

Interacţiunea profesor – elev;

Interacţiunea elev – elev.

Între acestea se face o deosebire de sens, dar şi de mijloacele prin care se realizează, fiecare având o serie de caracteristici în planul funcțional concret.

În felul acesta se realizează o evoluție de la viziunea simplistă a predării – învățării ca proces al transmiterii – asimilării de cunoştinte, la acțiunea de dirijare a procesului învățării.

Didactica post modernă, dezvoltă sub influența constructivismului noi aspecte şi pune amprenta unei noi paradigme asupra predării, învățării şi evaluării. Putem vorbi în această situație de paradigma existențial-umanistă asupra educației. Unele dintre consecințele acestei paradigme sunt:

Revalorizarea si reevaluarea tuturor dimensiunilor subiective a actului educațional;

Procesul educației centrate pe elev şi/sau student în calitate de persoană din punct de vedere al caracteristicilor sale specifice şi diferențiatoare.

Relația educațională trebuie privită ca o interacțiune cu o anumită dimensiune simbolică şi interpretativă dominantă, o relație în care atât profesorul dar şi elevul vor deveni „promotorii constructori" de sensuri, semnificații şi atitudini care generează şi se bazează pe o puternică investiție şi empatizarea cognitivă dar şi afectivă. Din această cauză putem spune cu certitudine că profesorul nu lucrează asupra elevului / studentului ci cu acesta, pentru acesta, acesta fiind mesajul esențial al orientării moderniste în educație.

Reprezintă o nouă modalitate de abordare şi aplicare a curriculumului, abordare care se face în termeni de cultură, care pleacă de la analiza contextelor socio – culturale în care se structurează şi se instituționalizează respectivul curriculum.

Există situații în care profesorul, fie că se exclude singur din grupul total prin atitudinea şi comportamentul său, fie se apropie prea mult de elevi, integrându-se în grupul educațional, încât devine aproape un egal de-al lor.

Raportul profesor elev permite constituirea unor roluri active, dinamice, deoarece profesorul se raportează în primul rând la elevii şi studenții lui.

Din perspectiva profesorului, constructivismul reprezintă una din alternativele metodologice de instruire a elevilor, aceasta fiind o alternativă aflată sub semnul căutărilor pentru identificarea unor modalitați de aplicare eficientă.

Pedagogia constructivistă se constituie ca o variantă alternativă sau complementară, mai ales la nivelul metodologic, al practicii educaționale. Deşi inițial constructivismul a aparut ca o teorie a cunoaşterii, punctul central prin care s-a ajuns la extinderea lui în pedagogie îl reprezintă învățarea şi în acest mod paradigma transdisciplinară a generat consecințe dar şi soluții aplicative ale procesului în domeniul instruirii.

Comparativ cu învățarea şcolară tradițională ce pune accent pe achiziția de mai multe cunostințe transmise, aspectul constructivismului, are la bază abordarea prin practicarea activă, directă a elevului, prin cercetări, cautări, interpretări, structurări, reflecții, corelații, semnificații proprii, analogii, etc. În zilele de astăzi, a fi profesor nu înseamnă neaparat a-l determina pe elev şi/sau student să înmagazineze un volum impresionant de cunoştințe, dintre care un volum destul de mare nici nu sunt înțelese ci mai degrabă a-l pasa în centrul unor experiențe de învățare care să poată să favorizeze gândirea şi acțiunea independentă, a-l învăța pe elev sau student să participe activ la procesul de

construire şi dezvoltare a noii cunoaşteri. Elevul, studentul trebuie educat astfel prin conceptul „învățarea ca o construcție proprie”.

Instruirea în înțelesul ei abordează obiective specifice bine definite:

Formarea elevului care să țină seama de spiritul interpretărilor moderne date de strategiile procesului de învățare;

Să definească şi să interpreteze sensurile conceptului de strategie de instruire;

Să ştie să elaboreze o strategie de instruire;

Să identifice şi să analizeze componentele structurale ale strategiei de instruire etc.

Din totdeanuna şcoala a fost un fel de oglindă a societății, în care s-au reflectat şi cele bune dar şi cele rele, societatea însăşi cu luminile şi cu umbrele ei. În aceste condiții, deşi mai rezervată față de schimbări şi acuzată adesea, de conservatorism, şcoala a preluat totuşi, multe din inovațiile tehnologice ale timpului ei şi totodată a diseminat cunoştințele pentru procesul de educare al membrilor societății, pentru formarea lor profesională şi pentru dezvoltare economică şi socială a țării.

Este firesc deci ca într-o societate informațională, în care lumea reală şi cea virtuală tind să se contopească, datorită noilor tehnologii ale comunicațiilor si informațiilor, şcoala să-şi schimbe şi ea veşmintele tradiționale şi să „îmbrace haine noi”. Retehnologizarea învățământului a fost primită la început, în lumea şcolii cu reținere, apoi cu interes, pentru ca în momentul de față să asistăm la un efort conjugat al structurilor de management, al cercetătorilor şi personalului didactic în

direcția găsirii de soluții cât mai practice la numeroasele probleme generate de această nouă revoluție tehnologică.

Probeleme cele mai importante generate de acest proces, derivă din trecerea de la didactica tradițională, bazată pe triada PREDARE – INVĂȚARE – EDUCARE, când profesorii şi elevii / studenții se află „față în față" în cea mai mare parte a timpului consacrat procesului de învățământ, la o didactică nouă, care să favorizeze instruirea şi învățarea, într-un mediu virtual, iar evaluarea şi autoevaluarea să se realizeze în tandem, pe tot parcursul instruirii.

Analiza conceptului de evaluare pedagogică îmbină perspectiva sociologică realizabilă în termeni de sistem, cu cea psihologică, anagajată la nivelul procesului modern de învățământ.

Teoria instruirii are ca obiectiv de studiu organizarea şi/sau dirijarea învățării, orientarea acesteia spre scopuri eficiente şi explicite în temeiul unor postulate.

De cele mai multe ori activitatea de învățare este sistematică având la bază o normativitate particulară.

Nu trebuie exclusă nici didactica constructivistă care face referiri la importanța învățării autonome, autoorganizare cu descoperirea învățării şi descoperirea valențelor şi sensurilor învățării.

Profesorul trebuie să fie conştient de asumarea şi înfruntarea diversității a incertitudinii şi riscului conflictelor ce pot aparea între el şi elev / student.

Un rol important al instruirii şi practicii educaționale este dat de structura strategiei învățării urmărind mai multe aspecte:

Metodele instruirii;

Mijloacele de instruire;
Formele de organizare a instruirii;
Interacțiunile şi relațiile instrucționale;
Decizia instrucțională;
Modul de abordare şi organizare a învățării trebuie să fie complex şi selrctiv.

În acest fel putem spune că în constructivism paradigma interpretativă aduce în prim plan strategiile bazate pe construirea structurilor cognitive ale învățării.

O paradigmă se referă la anumite idei, concepte care explică un fenomen ştiințific. O paradigmă este o învățătură, o pildă, un model. Marii pedagogi ai lumii au exprimat aceste paradigme prin cuvântul „modele". De-a lungul timpului au existat mai multe modele, însă cele mai actuale şi importante sunt: modelul instruirii directe şi modelul constructivismului instrucțional

Modelul instruirii directe se bazează pe o activitate foarte riguros planificată, dirijată pas cu pas, care nu îşi permite să iasă din tipar. Cadrul didactic are un rol deosebit de important în procesul instructiv-educativ, el este cel care conduce, concepe şi evaluează.

În schimb modelul constructivismului instrucțional oferă o mai mare „libertate" elevului, chiar dacă este o libertate dirijată, condusă de către profesor. În cadrul acestui model eu cred că elevul este mai mult un actor direct în procesul instructiv-educativ, decât un spectator pasiv care primeşte „informații" sau ascultă şi execută „comenzi", diferite aplicații.

Eu consider că atât modelul instruirii directe cât şi modelul constructivismului instrucțional sunt importante şi aduc rezultate foarte bune în învățământ. Ambele urmăresc performanța, vor să dezvolte capacități intelectuale, însă dacă le comparăm, cred că modelul

constructivismului instrucțional reuşeşte mult mai bine să dezvolte capacitățile intelectuale superioare, deoarece elevul este pus în diverse situații problemă, el trebuie să cerceteze, să caute răspunsuri la propriile întrebări sau dileme, investighează, este lăsat să experimenteze. În cazul acestui model, elevul este lăsat mai întâi să găsească el anumite răspunsuri ca mai apoi să le confrunte cu ale colegilor şi cu cea a profesorului, în acest mod elevul vede cu ce a greşit, unde anume nu a gândit bine, ce îmbunătățiri are de făcut.

Prin modelul instruirii directe cred că atât profesorul cât şi elevul economisesc timp, elevul nu intervine atât de mult şi cred că „volumul" de informații şi rapiditatea parcurgerii unui conținut este mai mare, însă cred că „economisindu-se" timp în clasă, acesta se pierde acasă deoarece elevul poate avea lucruri neînțelese, în schimb prin modelul constructivismului instrucțional elevul va merge acasă cu lecția aproape învățată, pentru că el elaborează concepte, acordă semnificații diferitelor fenomene, nimic nu este luat ca atare, ci este explicat, trecut prin filtrul propriu al fiecarui elev, se face apel la gândirea proprie.

Dacă modelul instruirii şi educației directe promovează învățarea individuală, modelul constructivismului instrucțional promovează învățarea prin cooperare, activitățile pe microgrupuri şi încurajează negocierea în cadrul grupurilor, competiția în grup şi între grupuri. Un minus ce l-aş da modelului constructivismului instrucțional ar fi că elevii introvertiți nu iau inițiativă şi vor fi pasivi în cadrul grupului, de aceea componenta grupurilor trebuie mereu modificată pentru a-i ajuta şi încuraja pe toți să fie lideri.

Modelul instruirii directe se bazează pe principiul legării teoriei de practică și pe principiul intuiției, dar și modelul constructivismului instrucțional promovează sarcini de învățare „autentice" conectate la probleme cât mai apropiate de viața reală.

Elementul esențial al învățării umane este asimilarea experienței speciei, a experienței socioculturale a umanității.

Un răspuns complet la intrebarea "**Ce este învățare?**" nu poate să omită descrierea condițiilor care influențează producerea învățării.Învățarea nu se petrece numai ca un eveniment natural. Ea se poate produce și în anumite condiții care pot fi observate și chiar controlate.Identificarea, descrierea și optimizarea condițiilor învățării reprezintă momente importante ale procesului de organizare și conducere a instruirii. Pentru a fi eficient educatorul trebuie să știe nu numai de unde pornește elevul și incotro se îndreaptă, ci și care sunt condițiile prealabile, specifice învățării, precum și ce va fi capabil elevul să învețe în continuare.

CHESTIONAR CARE VIZEAZĂ STAREA DE SĂNĂTATE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII ȘCOLARE

Cum apreciezi împărțirea anului școlar din punct de vedere semestrial?
a) Satisfăcătoare b) Nesatisfăcătoare

Te simți obosit?
Da b) Nu c) Nu știu

Când te simți obosit?
Dimineața b) Seara c) La început de săptămână
d) La sfârşit de săptămână

Din ce cauză te simți obosit (enumera 3 cauze majore).
a)..... b).....
c).....

Câte ore dormi noaptea?
Sub 7 ore b) 8-9 ore c) 9-10 ore
d) Peste 10 ore

Dormi după-amiaza?
Nu b) Da c) Zilnic
d) Uneori

Când eşti obosit:
Te doare capul b) Te dor ochii c) Ai stări de nelinişte
d) Adormi greu e) Aprinzi o țigară f) Citeşti o carte

8. De obicei mănânci dimineața?
a) N u b) Da c) Uneori dar foarte puțin

9. De obicei mănânci de prânz acasă ?
a) Nu b) Da

10. Obisnuieşi să iei o gustare la şcoală?
a) Nu b) Da

11. Obișnuiești să mănânci seara?
a) Nu b) Da

12. La ce obiecte consideri că temele pentru acasă au un volum prea mare? (indica maxim 3 obiecte)
a)..... b).....
c).....

13. La ce obiecte consideri că temele pentru acasă au conținut dificil? (indica maxim 3 obiecte)
a)..... b).....
c).....

14. Cât timp îți ia pregătirea temelor?
a) 1-2 ore b) 3-4 ore c) peste 6 ore

15. De obicei înveți sâmbăta și duminica?
a) Nu b) Da

16. Când ar trebui să înceapă anul școlar?
a) 1 septembrie b) 10 septembrie c) 15 septembrie

17. Perioada de evaluare trebuie să se desfășoare:
a) Pe parcursul semestrului b) La sfârșitul semestrului
c) Altă perioadă

CHESTIONAR DE EVALUARE A COMPORTAMENTULUI DE RISC LA TINERI

Când ai mers cu bicicleta în ultimile 12 luni, cât de des ai folosit casca?
Nu am mers niciodată pe bicicletă în ultimile 12 luni

Nu am folosit casca
Am folosit rar casca
Am folosit uneori casca
Am folosit casca de cele mai multe ori
Întotdeauna am folosit casca

În ultimile 30 de zile de câte ori ați mers într-o mașină sau un alt vehicul condus de o persoană care a consumat alcool?
Niciodată
O dată
2-3 ori
4-5 ori
De mai multe ori

În ultimile 30 de zile de câte ori ai condus o mașină sau un alt vehicul după ce ai consumat aclool?
Niciodată
O dată
2-3 ori
4-5 ori
De mai multe ori

Cum ai descrie starea ta de sănătate în general?
Excelentă
Foarte bună
Bună
Acceptabilă
Proastă

În ultimile 30 de zile, cum ți-ai procurat de obicei țigările? (se alege doar un răspuns)
Nu am fumat în ultimile 30 de zile

Le-am cumpărat de la magazin
Le-am cumpărat de la automat
Am dat bani altei persoane să-mi cumpere
Le-am împrumutat de la cineva
Mi le-a dat o persoană cu vârsta peste 18 ani
Le-am luat de la un membru de familie

În ultimile 30 de zile în câte zile ai fumat la şcoală?
Nici o zi
1-2 zile
3-5 zile
6-9 zile
10-19 zile
20-29 zile
Zilnic

Într-o zi obişnuită de şcoală, câte ore priveşti la televizor?
Mai puțin de o oră pe zi
1 oră pe zi
2 ore pe zi
3 ore pe zi
4 ore pe zi
5 sau mai multe ore pe zi

Într-o zi obişnuită de şcoală, câte ore lucrezi la calculator?
Mai puțin de o oră pe zi
1 oră pe zi
2 ore pe zi
3 ore pe zi
4 ore pe zi
5 sau mai multe ore pe zi

CHESTIONAR AL NOȚIUNILOR DE IGIENĂ SĂNĂTOASA ÎN ALIMENTAȚIE

Nr. Crt.	COMPONENTE OBSERVATE	DA	DESEORI	RAREORI	NU
1.	Sunteţi consumator de produse Fast-Food ?				
2.	Sunteţi consumator de cafea, cola, pepsii, energizante?				
3.	Sunteţi consumator de alcool? Ce tip de alcool preferaţi? Tărie,Vin !				
4.	Sunteţi consumator de zaharuri rafinate?				
5.	Sunteţi consumator de grăsimi saturate?				
6.	Sunteţi adeptul alimentaţiei hiperlipidice?				
7.	Sunteţi adeptul alimentaţiei hipersodate?				
8.	Sunteţi consumator de legume,zarzavaturi?				
9.	Sunteţi consumator de fructe proaspete?				
10.	Sunteţi consumator de mezeluri şi derivaţi ai acestora?				
11.	Utilizaţi în alimentaţie preparate din fructe legume,zarzavaturi sub formă concentrată sau congelată?				
12.	Respectaţi pe cât posibil orele celor trei mese principale pe zi:dejun,prânz,cină?				
13.	Asociaţi consumul de cafea cu fumatul sau consumul de alcool?				
14.	Aţi cerut sfatul unui dietician pentru controlul sănătăţii dumneavoastră?				

ACTIVITATEA EDUCAȚIONALĂ ŞI INȚIEREA STATEGIE DE REZOLVARE A ACESTUIA

Motto: **„**Secretul şi farmecul vieții noastre nu stau în lipsa unui conflict, ci în hotărârea şi perceperea noastră de a-l rezolva**”**

ANTON MAKARENKO

Conflictul este o componentă inevitabilă, dar firească a relațiilor interumane. Astăzi el este privit mai degrabă ca un punct de plecare pentru a ajunge la cooperare şi ca un compromis între părțile implicate.

Conflictul poate constitui un stimul important al creativității în găsirea celei mai bune soluții la problema care l-a generat. Privit ca atare şi gestionat corect, conflictul se poate transforma dintr-un eveniment cu potențial destructiv într-unul cu potențial constructiv.

Dat fiind profesia de medic în asistența medicală din rețeaua cabinetelor medicale şcolare m-a determinat ca în cadrul acestei teme de cercetare să prezint o situație conflictuală creata între trei părți: adolescent, familie, colectivul profesoral.

Înaintea prezentării conflictului propriu-zis consider că este necesar să fac succinte referiri la rețeaua de medicina scolară. În felul acesta ar fi cu mult mai uşor înțeleasă problematica cazului pe care îl voi expune şi rolul meu pentru aplanarea stării tensionate şi/sau conflictuale ivite.

Astăzi medicina şcolară trebuie reconsiderată şi revaluată, ca o parte esenţială a procesului modern de învăţământ. De mulţi ani „halatele albe” constituie un factor de siguranţă în cadrul şcolilor româneşti, atât prin elaborarea situaţiilor medicale de urgenţa, cât şi prin supravegherea constantă a creşterii şi dezvoltării şcolarilor/elevilor. Activitatea medicinei şcolare este atât profilactică cât şi curativă.

Studiu de caz

În ziua de 4 ianuarie 2010, în jurul orei 13:30, se prezintă la cabinetul medical al CNIM eleva PB în vârstă de 15 ani, elevă în clasa a IX-a. Eleva este însoţită de colega ei CA, care solicită consultul medical al colegei pentru ingestie voluntară de medicamente, mai exact Paracetamol 40 de comprimate. În momentul prezentării la cabinetul medical eleva PB era cu o stare generală uşor alterată, greţuri, senzaţie de vărsătură, paloare, tegumente transpirate, uşor cianotice extremităţi reci, tahicardie paroxistică şi hipertensiune arterială acută 170mmHg/70mmHg, stare uşor confuzională.

Interogată pentru ce a făctut acest lucru, gest a răspuns că pentru o durere de cap (cefalee). Pe durata consultului medical starea de sănătate a pacientei se deteriorează vizibil prezentând semne de stare confuzională accentuată, fenomene de hiperreactivitate motorie, greţuri, dureri abdominale colicative. Afirmativ apucă să îmi comunice că ingestia de medicamente a fost făcută cu aproximativ 2 ore înaintea prezentării la cabinetul medical şcolar, în urma unei altercaţii telefonice avute cu mama ei.

Refuză cu vehemență să spună exact cauza conflictului şi dacă a mai consumat sau ingerat şi alte medicamente, dacă este la prima abatere de acest gen. Este anunțată ambulanta Braşov prin Serviciul Unic de Urgență 112, eleva fiind transportată la Spitalul Clinic de Pediatrie Braşov şi internată în regim de urgență pe Sectia Terapie Intensivă. În momentul sosirii ambulanței soseşte şi mama elevei PB care refuză şi ea să comunice cu noi, refuză să furnizeze date suplimentare legate de incident, precum şi aspecte legate de starea tensionată existentă în familie, de mediul familiar în care traieşte adolescenta.

Din punctul meu de vedere pe latura medicală, am considerat ca debut în abordarea şi soluționarea situației ivite, să informez psihologul şcolii, direcțiunea şi dirigintele clasei. Dialogul avut cu psihologul şcolii scoate la iveală că eleva PB nu este la primul gest de acest gen, în clasa a VII-a mai existând o tentativă suicidală cu secționarea venelor membrului superior stâng, rămânerea de ciatrici cheloide. Acest incident nu a fost comunicat atunci de psihologul şcolii nici la nivel de directiune nici la nivel de diriginte, deoarece a considerat că nu era nimic grav, că este poate doar un episod singular, trecător şi rebel.

De comun acord cu directorul şcolii, dirigintele şi psihologul unității de învățământ am hotărât informarea telefonică a ambilor părinți, situația fiind cunoscută doar de mama elevei. În urma dialogului telefonic pe care l-am avut cu tatăl elevei PB se fixează o întâlnire cu acesta a doua zi în jurul orei 14 în incinta cabinetului medical şcolar. Pe durata după-amiezii am ținut legătura cu colegii din secția de reanimare care mă informau permanent de starea de sănătate a elevei.În cursul zilei de

4 ianuarie 2010, aflându-mă la cabinetul medical nu am putut afla cauzele precise ale conflictului mama-fiică, dar nici altceva concret legat de episodul cu tentă suicidală precedentă (cel din clasa a VII a).

Cauzele conflictului aveau să fie elucidate doar a doua zi în urma dialogului cu tatăl elevei, mama acesteia fiind internată cu fata pe secția de terapie intensivă a Spitalului Clinic de Pediatrie Braşov. Afirmativ tatăl recunoaste că fiica lui a avut un schimb mai dur de păreri cu mama ei, având ca punct de plecare costul exagerat de mare al facturii telefonului mobil, factură cu o valoare inexplicabilă de 80 ron, nopțile pierdute prin accesarea internetului, vestimentație nu foarte decentă, cu tentă provocatoare după cum afirma tatăl adolescentei,absențe nejustificate, lipsa interesului pentru scoală, prietene ,,dubioase", în viziunea tatei.În plus, tatăl elevei relatează că pe perioada sărbătorilor de iarnă au fost mai mult timp alături de fiica lor care în acest fel s-a văzut controlată, verificată, constrânsă, obstrucționată, îngrădită în diferitele ei activități, tinută ,,de scurt".

Discuția cu părintele scoate la iveală şi interesul fiicei lor de a fecventa barurile atât în jurul şcolii cât şi cele din apropierea domiciliului, escapadele din oraş. Deşi elevă cu rezultate relativ bune la învățătură tatăl afirmă o diminuare a interesului acesteia pentru orele de curs, timpul alocat temelor pentru acasă diminuat vizibil în ultima vreme, preocupări mai degrabă pentru un adult decât pentru un adolescent.Eleva este atrasă de literatura SF vizând diferite credințe, secte, culte de altă religie față de cea ortodoxă etc.

Împreună cu directorul şcolii şi psihologul şcolar am considerat că este cazul ca dupa acest al doilea episod

cu tentă suicidală, să recurgem la o monitorizarea mai atentă a elevei pe perioada orelor de curs dar şi pe perioada recreațiilor, aflarea de amănunte ce ne pot fi de folos, dacă eleva este adepta unei secte, anturajele şi locațiile dubioase frecventate de adolescentă, dacă este sau nu consumatoare de produse etnobotanice. Este cunoscută ca mare fumătoare în ciuda vârstei foarte mici, consumatoare de alcool în special coniac asociat cu consum exagerat de cola,pepsi şi cafea.

Strategia de rezolvare a incidentului neplăcut a vizat pe moment liniştirea tatei care era foarte agitat privind repercursiunile de viitor ale stării de sănătate dar şi o posibilă popularizare a situației create, situație ce ar pune in „lumină penibilă" întreaga familie care era cunoscută ca familie model, fară probleme interioare sau educaționale ale adolescentei (care este şi singurul copil). Tatăl acceptă ca dupa externarea fiicei să meargă cu aceasta spre cabinetul de neuropsihiatrie şi/sau psihologie. Se recomandă un dialog „pe cale amiabilă" cu aceasta pentru a evita un alt incident. Eleva a ramas sub supraveghere medicala în spital timp de 14 zile. După externare se prezintă , de aceasta dată singură, la cabinetul medical unde aduce documentul medical primit la externare.

Dialogul purtat cu eleva după momentul externării, prezentarea riscului ce poate apărea în urma ingestiei de medicamente, asociate cu consumul abuziv de alcool, pepsi, cola, cafea sper să fi fost benefic pentru ca aceasta să nu mai repete un gest necugetat şi extrem.

Am încercat să o sfătuiesc şi să îi expic că exigența părinților şi profesorilor nu este exagerată şi nu este cazul ca în viitor să mai folosească aceste „arme de

şantaj" care pot deprecia atât sănătatea ei cât şi sănătatea părinților.
Rolul meu ca medic în medierea acestui conflict, în aplanarea stării tensionale a fost acela de a informa imediat dirigintele, directorul şi psihologul şcolii.

Probabil că dacă în clasa a VII psihologul ar fi înştiințat la vreme familia,dirigintele, directorul, medicul şcolar, asistenta medicală şcolară nu exista un al doilea episod cu tentativă de suicid, episod care putea să fie fatal pentru adolescentă, tragic pentru familie.

În momentul de fața situația este cunoscută de colectivul profesoral, direcțiune, este ținută sub control, urmând să fiu anunțat dacă apar şi alte probleme pe latura medicală.

Pentru această stare conflictuală au fost avertizați şi colegii de clasă pentru a sesiza imediat orice modificări de comprtament sau orice alte aspecte patologice pe care le-ar putea prezenta şi dezvolta adolescenta PB.

Terapia de familie. Studiu de caz

Prezentarea familiei. Mihaela G, 40 de ani, e căsătorită de 9 ani cu Bogdan G, 39 de ani, cu care are o fetiță A.G. de 8 ani. Solicită consiliere, pentru că este dezorientată, nu-şi dă seama unde greşeşte; este la a doua căsătorie şi realizează că lucrurile merg la fel de prost ca şi în cea anterioară. Nu se gândeşte la ea, dar simte că e afectat copilul şi trebuie să facă ceva spre binele lui. De fapt, ea vrea consiliere mai mult pentru copil, pentru că cel mai mult o deranjează faptul că fetița este agitată, nu doarme, nu mănâncă, slăbeşte pe zi ce trece, nu e atentă la şcoală şi are rezultate slabe.

Nu înțelege de ce nu are noroc în căsnicie, căci provine dintr-o familie în care nu au existat relații conflictuale, iar ea a fost elevă şi studentă „model“, disciplinată, făcând eforturi constante pentru obținerea unor rezultate foarte bune la învățătură şi pentru a oferi o imagine pozitivă sinelui. Despre părinții ei are numai cuvinte de laudă, acasă se simțea elementul central al familiei, de aceea suferă acum când îi vede tot mai rar (şi acum merge singură la ei, pentru că soțul se închide în camera lui, cere să nu-l deranjeze nimeni şi lucrează până târziu), se implică tot mai rar în familie.

Cu primul soț fusese colegă de facultate. Se căsătoriseră în ultimul an, dar în anul următor el primise o bursă de cercetare în Franța. N-a putut să-l urmeze pentru că ea obținuse un post bun în țară şi credea că un an trece repede şi nu are rost să-şi piardă serviciul. Dar la întoarcerea în țară, el deveni de nerecunoscut, relațiile dintre ei devin tensionate, începe să-i vorbească urât, agresiv, nu-l mai interesează decât profesia.

În 1994 el o anunță că realizarea profesională e o prioritate în viața lui şi a găsit pe cineva care poate să-l ajute să-şi atingă scopul. Îi cere să divorțeze, moment în care ea face o criză, avortează copilul, fără să-i spună că-i însărcinată şi-şi jură că nu o să-i mai trebuiască nici un alt bărbat.

Peste trei ani se căsătoreşte însă cu şeful ei, pe care nu-l iubeşte, dar e impresionată de ,,cât e de deştept“ şi e convinsă că măcar va avea un sprijin în profesie. El provine dintr-o familie rece, critică, tatăl lui fost colonel în armată, are comportament dominator, dur în raport cu ceilalți membri ai familiei, în timp ce mama lui e deschisă ca o carte,este o fire slabă, tăcută şi supusă soțului. Nu s-a simțit niciodată bine la socri, pentru că se

simte dominată, pusă în inferioritate, deşi şi ea are o facultate şi un serviciu bun. Părinții lui Bogdan nu acceptă faptul că fiul lor stă cu Mihaela într-un apartament, când ei au atâta spațiu în vilă. L-au convins să dea fata la liceul Eminescu, şi se amestecă în căsnicia lor ori de câte ori se iveşte o problemă. Bogdan mai fusese căsătorit, iar din prima căsătorie avea un copil de 12 ani; primea mereu reproşuri de la părinți că nu a fost în stare să-şi câştige copilul, lăsându-l fostei soții care nu se ocupă de el aşa cum ar fi dorit ei.

Speră ca relația lor să meargă, pentru că Bogdan s-a mutat în apartamentul ei, unde părinții lui veneau doar în vizită. Nu se obisnuieşte cu gândul că Bogdan merge des să-şi viziteze copilul şi-l aduce în casă ori de câte ori se iveşte ocazia. Face tratament să rămână gravidă, fiind convinsă că, făcându-i un copil, el va sta mai mult pe acasă.

Dar s-a înşelat, pentru că soțul ei, în afară de serviciu, nu se ocupă de nimic, stă în camera lui şi spune să nu-l deranjeze nimeni, că are de lucru. Copilului nu-i acordă nici o atenție, dacă vrea să vorbească cu el țipă să nu-l deranjeze. Dacă ea îi face observație, izbucneşte imediat conflictul, scandalul. De aceea îi pare rău că a ales soluția asta, pentru că e convinsă că fata e afectată de relația lor şi ar face orice să-i fie bine copilului, dar nu ştie cum şi simte că nu mai are nici resursele psihice necesare.

Pentru că şcoala e departe, familia plăteşte o pensionară, fostă învățătoare, care să o ducă şi să o aducă de la şcoală (familia locuieşte în Păcurari, dar tatăl ține mortiş să o aducă la liceul Eminescu, pe motiv că aceasta e o şcoală mai bună), dar rezultatele nu sunt pe măsura efortului. Ar putea să stea la mama ei, care locuieşte la o

stație de școală, dar el nu a acceptat niciodată ca mama ei să aibă grija de fetiță. La prima ședință vine cu fetița, dar la cea de a doua reușește să-l aducă și pe soț, motivându-i că, pentru binele copilului lor, e important să meargă împreună la un psiholog.

Evaluarea problemei

Pentru a evalua problemele (relația disfuncțională a familiei, dificultăți de relaționare și problema copilului – agitația, lipsa poftei de mâncare, neatenția la școală – determinată de aceste disfuncții), am urmărit, pe parcursul a două sedințe de consiliere, următoarele:

1) structura familiei;
2) flexibilitatea patternurilor de funcționare;
3) rezonanța familiei și a sistemului familial, reflectând sensibilitatea lui la nevoile fiecărui membru;
4) contextul de viață al familiei, factorii de stres care o influențează, dacă familia are sau nu are un suport;
5) etapa de dezvoltare a familiei și eficiența ei în rezolvarea sarcinilor specifice acestei etape;
6) modalitatea în care simptomul pacientului identificat este folosit în familie.

Pentru a observa ce este disfuncțional în familie, am urmărit interacțiunile dintre membrii familiei (prima ședință: mamă-fiică; a doua ședință: mamă-tată-copil), concentrându-mă pe proces și dezvoltând permanent ipoteze de lucru (pe care le-am formulat, testat și reformulat) despre structura familiei, care să ne ajute la ghidarea intervențiilor terapeutice ulterioare. Alături de școala structuralistă, am folosit și tehnici din alte școli (sistemică și narativă), pe care le-am îmbinat în așa fel încât să putem face o evaluare corectă și apoi o intervenție prin care să obținem rezultatele așteptate.

Menționăm că la prima ședință ne-a fost de un real folos şi genograma familiei pentru că ne-a ajutat să clarificăm procesele emoționale dinlăuntrul ei şi să identificăm pattern-urile comportamentale transmise din generațiile anterioare (tonul de comandă al lui Bogdan, preluat de la tatăl lui, pretenția ca nevasta să fie supusă şi să nu sufle în fața soțului. Apoi, Mihaela suferea că nu mai e în centrul atenției cum a fost crescută acasă şi nu se bucură de respectul de care se bucura mama ei). Tot la prima ședință ne-am folosit şi de desenul familiei (făcut de fetiță, în timp ce mama descria evenimente din istoria personală).

Desenul familiei a adus informații despre membrii familiei, atmosfera din familie. El cuprindea: mama, fetița şi păpuşa. ,,Pe tati nu l-am desenat, că nu vrea să se joace cu mine... mă ceartă tot timpul... vine târziu, bosumflat... ia-o pe-asta mică de-aici, că-mi încurcă hârtiile...“. Apoi este de dimensiune redusă, din care am dedus tendința de izolare a fetei (din istoria personală a mamei reiese acelaşi lucru: copilul nu are prieteni la şcoală, iar acasă e apropiată numai de mamă). Reprezentarea fiind în partea de sus a paginii, am emis ipoteza că fata îşi doreşte o familie în care să fie numai cu mama; de fapt când am vrut să pun un scaun pentru tati, la prima sedință nu a vrut, iar la a doua, în prezența tatălui, nu vroia să stea pe scaun, ci numai lipită de mama. Nu mai intru în alte detalii pentru că am vrut să urmăresc prin desen mai mult relația celor trei.

La a doua sedință, pe lângă observarea interacțiunilor, am mai folosit şi binomul circumplex al familiei, pentru a mă putea edifica mai bine asupra coeziunii şi flexibilității celor trei şi am observat o coeziune şi flexibilitate scăzută.

Urmărind interacțiunile familiei, am ajuns la următoarele ipoteze:

- puterea de decizie în casă o are soțul, care hotărăşte modul cum se cheltuiesc banii (ea nu poate cumpara nimic dacă el nu e de acord), el a hotărât şcoala copilului, persoana care să-l îngrijească, meditații la engleză, balet etc.
- cei doi soți formează subsisteme separate, între ei fiind o graniță rigidă, cu puține contacte,comunicări strict oficiale.Rigiditatea se manifestă şi față de cei de afară: nu au prieteni, nu se vizitează nici măcar cu părinții ei, la care ea trebuie să meargă fără ştirea lui, pentru că el e convins că aceştia o influentează în modul ei de comportare. În subsistemul adulților apar dificultăți de relaționare, pentru că Bogdan îşi urmăreşte atingerea propriilor scopuri, iar cei doi soți nu au abilitățile necesare (complementaritatea şi acomodarea reciprocă) pentru a putea modela intimitatea şi angajamentul.
- subsistemul parental nu funcționează la parametri normali, pentru că tatăl în afara faptului că decide în ceea ce priveşte şcolile copilului, nu se implică şi emoțional în educația lui (nu se joacă, nu stă de vorba cu copilul etc). El impune între el şi copil o graniță rigidă,dă dovada de exigență exagerată, este lipsit de afectivitate pentru copil pe care îl considera ,, un robot".
- între mamă şi fiică granița este difuză, relația dintre ele fiind prea strânsă, permițând o interacțiune maximă. Nu este clar cine are responsabilitatea şi autoritatea, fata este influențată de conflictul mamă-tată, de stările tensionale din familie.
- între mamă şi fiică există o coaliție transgenerațională (tatăl îi reproşează mamei că este prea permisivă, iar ea îi reproşează că-i prea dur cu fetița, îi cere prea mult pentru

vârsta ei: mama acordă un interes deosebit nevoilor fetiței, tatăl o refuză chiar când e nevoie de el, o bruschează dacă-i cere sprijin şi o trimite la mama, că el are treabă;

- Bogdan formează o coaliție cu părinții lui împotriva Mihaelei, ori de câte ori are o problemă importantă se sfătuieşte cu părinții şi nu contează dacă ea e de acord sau nu e de acord.
- triunghiuri: Bogdan, Mihaela şi mama ei; Bogdan, Mihaela şi mama lui; Bogdan, Mihaela şi fata.

Relațiile dintre membrii familiei sunt încordate, între soți fiind un conflict deschis; se stresează reciproc, învinuindu-se că relația nu merge bine. Nu ştiu să comunice: mesajele nu sunt clare, se relatează o problemă şi se divaghează la alta, sunt preponderent acuzatoare.

După cum se observă, structura familială este ineficientă, granițele sunt rigide sau difuze, alianțele sunt patologice, la fel şi triadele, familia are coeziune şi flexibilitate scăzută pentru a se putea adapta la stres.

Stabilirea obiectivelor

Mi-am propus urmatoarele obiective:

- îmbunătățirea dinamicii familiale pentru obținerea unui mediu familial funcțional;
- înlesnirea interacțiunii dintre membrii familiei pentru crearea unui climat confortabil fiecărui membru;
- depăşirea momentului de criză pentru ca familia să poată funcționa în continuare.

Planul de intervenție

Mi-am planificat următoarele etape:

Alăturarea şi acomodarea

Pentru că terapia eficientă cere provocare şi confruntare, familia trebuie să o accepte şi să se simtă înțeleasă de terapeut. Şi, cum alăturarea şi acomodarea sunt considerate premisele restructurării, am în vedere faptul că trebuie să-i fac să coopereze, să construiesc o alianță de întelegere cu fiecare membru al familiei.

În această etapă mă familiarizez cu stilul comunicațional al familiei, cu percepțiile familiei, acord atenție fiecarui membru, îl fac să se simtă important, îi felicit pentru faptul că au conştientizat că au o problemă, că acest lucru constituie un avantaj, e un punct de plecare în rezolvarea ei. Acord o atenție deosebită şi copilului, interesându-mă dacă ştie unde se află şi de ce ar avea nevoie.

Tehnici folosite

Menținerea şi susținerea comportamentelor specifice sau a verbalizărilor, cu scopul creşterii independenței şi puterii indivizilor prin subsisteme sau alianțe. Se manifestă respect pentru părinți, care sunt lăsați să-şi descrie problemele, dar şi pentru copil care nu e forțat să vorbească, decât doar în momentul când simte el nevoia.

Clarificarea, amplificarea şi aprobarea comunicării familiei pentru a creşte încrederea membrilor, dar şi a subsistemelor familiale. E foarte important ca fiecare să-şi elucideze poziția față de problemă.

Mimarea, adoptarea stilului de comunicare al familiei şi conformarea la nuanțele afective ale comunicării acestora.

Diagnosticul structural

Are loc de-a lungul întregului proces terapeutic, constând în observarea tranzacţiilor familiale, formularea, testarea şi reformularea ipotezelor de lucru.
- simptomele pacientului identificat, expresie a patternurilor disfuncţionale care afectează toată familia.
- evaluări preliminare bazate pe interacţiunile din prima sedinţă, apoi, în urmatoarele, formulările sunt redefinite şi revizuite.
- dezvoltarea de ipoteze structurale rapide, pentru o mai mare eficienţă şi pentru a nu fi influenţat terapeutul; în ce mă priveşte primele ipoteze mi le fac de la primul telefon şi le validez pe masură ce urmăresc interacţiunile familiei.
- atenţia se îndreaptă atât la problemele prezentate de familie cât şi la dinamica structurală expusă de familie.
- conştientizarea structurii familiei, patternul organizat în care membrii familiei interacţionează.
- atenţie la regulile ce guvernează în familie, la subsisteme, la graniţe, triunghiuri, alianţe, coaliţii.
- construirea hărţilor terapeutice.

Restructurarea familială

Lucrul cu interacţiunea este o tehnică foarte importantă, încât unii psihologi o consideră ca etapă a restructurării.
- Punerea în practică a interacţiunilor ce au loc în familie presupune recrearea de către membrii familiei a interacţiunilor referitoare la problema cu care au venit sau la situaţii neutre. La o punere în scenă se are în vedere : 1) observarea procesului ; 2) modul cum trebuie

condus procesul; 3) convingerea familiei să-şi modifice interpretarea ; 4) comentarea a ceea ce a fost greşit şi, dacă e nevoie, familia e îndemnată să continue.

- Punerea în scenă a diferitelor momente din viața cuplului („ați putea să-mi arătați şi mie cum decurge acest lucru?”) oferă o mulțime de informații: cât vorbesc fără să fie întrerupti; cine atacă; cine se apără; cine e în centru; cine-i periferic etc.
- Cum se comportă copilul în timp ce părinții vorbesc.
- Cine e implicat şi cine nu e implicat în educația copilului.
- Invitând membrii familiei să-şi discute problemele, se acordă atenție felului cum interacționează, atenția fiind îndreptată pe proces, nu pe conținut.
- Prin întrebări circulare, încerc să aflu ce părere are fiecare dintre ei despre ce-l neliniştește pe celălalt.
- Încerc reglarea intensității mesajelor ori de câte ori unul dintre ei ridică tonul.
- Scoaterea în evidență şi modificarea interacțiunilor este urmarită atent.
- Studiez tranzacțiile problematice prin actualizarea patternurilor tranzacționale; are loc simularea cât mai firească a interacțiunilor dintre membri, pentru ca să pot observa tranzacțiile tipice.
- Se are în vedere stimularea interacțiunilor pentru a vedea cum stau lucrurile: cine urmăreşte şi cine-i urmărit → modificarea acestui pattern (intensitatea).
- Reglarea intensității se face prin selecția acțiunii, repetiției şi duratei, tonul vocii, ritm, pauze şi este folosită ca terapeutul să fie sigur că familia a receptat mesajul despre ce se întâmplă; se creează astfel premisele pentru schimbare.

Sublinierea graniţelor presupune întărirea contururilor difuze şi permeabilizarea celor rigide, cu scopul de a stimula interacţiunea sănătoasă dintre subsisteme.

- Realinierea graniţelor se face crescând atât apropierea cât şi distanţa dintre subsistemele familiei, membrii familiei sunt invitaţi să vorbească pentru ei înşişi, sunt blocate întreruperile, familia să termine conversaţiile fără amestecul altora.
- Asistarea familiei când aceasta stabileşte noi seturi de reguli, când le renegociază pe cele vechi sau când stabileşte funcţii specifice pentru fiecare membru, subsistem al familiei; încurajarea membrilor familiei să se confrunte unul cu altul şi să lupte cu dificultăţile dintre ei.
- Mutarea discuţiilor de la perspectivele liniare la cele circulare, prin accentuarea complementarităţii.
- Membrii familiei să se ajute unul pe altul pentru schimbare.

Dezechilibrarea ierarhiilor este o tehnică – dupa unii chiar etapă – ce constă în modificarea relaţiilor de putere din cadrul familiei, pentru a se ajunge la ierarhia cea mai adecvată. Ea este necesară pentru că familia ajunge sa fie blocată într-un punct mort, pentru că membrii aflaţi în conflict se verifică, se echilibrează unul pe altul. De aceea, se are în vedere:

- dezechilibrarea şi realinierea sistemului;
- realizarea echilibrului şi corectitudinii.

Escaladarea stresului constă în stimularea tensiunii în familie, pentru a o forţa să accepte restructurarea. Se poate realiza pe mai multe căi:

- încurajarea conflictului, când se manifestă ţinând partea unei alianţe împotriva altor membri ai familiei;

- blocarea pattern-urilor tranzacționale disfuncționale, care servesc la eliminarea stresului din sistemul familiei.
Stabilirea unor sarcini:
- Am constatat că sarcinile date acasă sau în timpul ședințelor de terapie au mare eficiență. Sarcinile date sunt de formă: să urmărească timp de o săptămană ce îi deranjează şi ce le face plăcere şi să-şi acorde un timp în care să discute între ei pe marginea celor observate; pentru a realiza apropierea dintre tată şi copil, se dă ca tema o activitate comună; în zilele în care tata este foarte ocupat, să-şi rezerve totuşi câteva minute pe care să le petreacă cu fata şi să-i explice că-i pare rău că nu poate sta mai mult şi să-i dea detalii pe înțelesul copilului de ce nu poate sta mai mult. Să observe ce se întâmplă.
- Formarea competenței este o metodă ce contribuie la dezvoltarea alternativelor pozitive, funcționale, pe care membrii familiei le au, dar nu sunt activate.
- Se subliniază ceea ce se face corect.
- Se evită să se spună membrilor familiei că nu sunt corespunzători, ci se subliniază că sunt competenți atunci când le reuşeşte ceva (ex. „Vă admir pentru rezultatele de la serviciu, iar dacă acolo puteți face minuni am convingerea că aveți competența necesară să găsiți soluții reale și posibile la problemele cu care vă confruntați“).
- Utilizarea simptomului constă în accentuarea, încurajarea sau redenumirea lui, cu scopul de a elimina beneficiile sale secundare, inerente.
Utilizarea paradoxului rămâne o tehnică în caz că familia manifestă rezistență la intervențiile directive; s-a dovedit că schimbarea este facilitată de confuzia creată.

Educarea şi ghidarea este o tehnică prin care se pot oferi direct informații şi sugestii despre diferite

moduri de comportament. Metaforele terapeutice ori contraexemplul s-au dovedit eficiente.

În terapia de familie

Lucrez pe mai multe planuri, deşi părerea multor terapeuți de familie este că e bine să lucrezi cu toată familia.

a) La prima ședință participă toată familia (toți care locuiesc împreună), ca să pot face o evaluare globală a familiei.

b) În ședințele urmatoare, lucrez cu cuplul pentru a-l ajuta să-și rezolve problemele, pentru că de fapt problemele copilului de aici derivă.

Câteva ședințe

Lucrez cu copilul, în aceeași perioadă în care lucrez cu părinții, dar separat de aceștia.

La final. Lucrez cu toată familia, să văd cum au reuşit să relaționeze.

Notă. Cum familia este cea care hotărâşte, din partea mea vine doar o propunere, ei au ultimul cuvânt dacă au nevoie sau nu au nevoie de terapie. Consider că a lucra numai cu copilul ar fi un eşec, pentru că, atâta vreme cât disfuncțiile persistă, copilul revine în familie şi o ia de la capăt.

PROIECTUL DE ACTIVITATE DIDACTICA NR.1

„CAFEAUA, ALCOOLUL, TUTUNUL"

ŞCOALA: Colegiul Național „Dr. Ioan Meşota" Braşov
CLASA: a VII-a A şi a XII-a B
DATA: 20 noiembrie 2009
OBIECTUL: Consiliere şi Orientare
TEMA: Cafeaua, Alcoolul, Tutunul
MEDIC:Drd. Dr. Leoveanu T.Ionuț Horia
OBIECTIVE DE REFERINȚĂ: dezvoltarea unei atitutini sănătoase față de consumul de droguri legale (cafea, alcool şi tutun)
SCOPUL ACTIVITĂȚII: Constientizarea de către elevi a consecințelor negative ale consumului de cafea, alcool şi tutun.
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
Să definească cuvintele drog şi nociv.
Să se documenteze la etimologia cuvintelor: cafea, alcool şi tutun.
Să participe la stabilirea istoricului celor trei cuvinte. Să prezinte ce au aflat în acest sens prin documentare
Să identifice consecințele negative ale consumului de: cafea, alcool şi tutun.
Să exemplifice cu fapte, cifre aceste consecințe.
Să spună proverbe, zicători aforisme despre ce trei situații: cafea, alcool şi tutun.
Să exprime opinia personală în legatură cu aceste vicii.
Să se implice în rezolvarea sarcinilor propuse de diriginta şi medicul şcolar pentru a dovedi însuşirea principalelor informații prezentate pe parcursul activității.

METODE ŞI PROCEDEE: Conversaţia, expunerea, lucrul în grup, grupul pe echipe, grup de lucru Balint, lucrul individual, jocul de rol, dezbaterea, sceneta şi discuţii pe tema acesteia.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

ŞCENETA: „Vinovaţi sau nevinovaţi”
CHESTIONARUL: dat aplicat, este anonim. Se poartă discuţii pe baza rezultatelor lui. Se poate face şi sub forma de prezentare Power-Point. Chestionarul aplicat este autentic, elevii fiind trecuţi de mese/bănci unde primesc chestionarul care se aplică.

SE PREZINTĂ IMPORTANŢA TEMEI ŞI OBIECTIVELE PROPUSE

Conform concluziilor scenetei cafea, alcool şi tutun ele sunt droguri şi sunt nocive.
Chestionarul dovedeşte că tema actuală este necesară.

PREZENTAREA CONŢINUTULUI ACTIVITĂŢII:

Se definşte drogul „o substantă foarte nocivă pentru organismul uman, care atunci când începi să o consumi, nu-ţi dă pace, se ţine de tine „scai” până începi să o consumi din nou”

Se clasifică drogurile:

Legale: cafea, alcool şi tutun.
Ilegale: marijuana, cocaina, heroina, extasy.

Se defineşte termenul NOCIV: vătămător, distrugător, contraindicat.
Se solicita elevilor informații despre istoricul celor trei droguri dezvăluite în lecție (cafea, alcool şi tutun).
Se solicită elevilor să descopere consecințele negative ale consumului de cafea, alcool şi tutun şi consecinşele deprecierii sănătății.
Se solicită elevilor să prezinte proverbe, aforisme despre cafea, alcool şi tutun.

FIXAREA ŞI EVALUAREA ACTIVITĂȚII

Elevii completează fişa cu exerciții referitoare la tema de la dirigenție, prezentată de medicul şcolar inişial, apoi aceasta fişa este verificată împreună cu dirigintele şi medicul şcolar.

Desprinderea concluziilor dintr-o activitate tip joc. Cele trei personaje din scenetă sunt solicitate să reintre în pielea personajelor jucate în scenetă şi să interpreteze un mic monolog. Fiecare elev va trebui să folosească un adjectiv scris pe o foaie de hârtie pentru a exprima impresia făcută de imagini cu persoane ce au consumat cafea în exces, tutun sau alcool. Se strâng toate biletelele pe care se găsesc aceste adjective şi se lipesc pe tablă, pe schema lecției în dreptul fiecărei din cele trei, sunt citite adjectivele şi sunt întrebați dacă ei ar dori o astfel de impresie asupra altora.

Trebuie explicate cu foarte mare atenție noțiunile: deprimat, decadent, vicios, tragic, urât, imoral, indecent, antisocial.

Trebuie explicat elevilor că dependența fața de nicotină este comparabilă cu dependența de alcool, cocaină, morfină. Se pune accentul pe fumatul tutunului

deoarece, acesta are cea mai largă răspândire în lume, de pe urma căreia suferă fumatorii, dar în acelaşi timp şi cei care stau într-un mediu închis cu fum de tigară („fumatorii pasivi").

Trebuie explicat de asemenea elevilor despre **toxicitatea fumatului pasiv** care este mai mare deorece persoanele pasive care stau în mediu cu fum de tigară trebuie să respire/inhaleze şi aerul expirat de fumatori care pe lângă gudroane şi benzen conţin şi gazele rezultate din schimbul pulmonar la nivelul alveolelor pulmonare.

SCHEMA LECŢIEI

	CAFEAUA	**TUTUNUL**	**ALCOOLUL**
Etimologia			
Scurt istoric			
EFECTE a. Scurtă durată b. Lungă durată			
Fapte,Cifre,Statistici			
ALTE OPINII a. Pro b. Contra			
Concluzii			

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ NR. 2

„EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE”

ŞCOALA: Colegiul Național „Dr. Ioan Meşotă” Braşov
Şcoala Generală Nr. 19 Braşov
PROFESOR: Dr. Leoveanu T. Ionuț– Horia
CLASA: a VIII – a C si a IX – a B
DATA: 23 noiembrie 2009 şi 27 noiembrie 2009
OBIECTUL: Consiliere şi orientare pentru un stil de viață sănătos
TITLUL LECȚIEI: „Ce trebuie să ştim despre gripa porcină sau gripa pandemică (H1N1)”
OBIECIVE:
Cunoaștere de către fiecare elev a pericolelor la care se expun dăcă ignoră importanța prevenirii contaminării cu virusul pandemic **A(H1N1)**;
Aplicarea regulilor de igienă personală în vederea prevenirii apariției gripei;
Metode de profilaxie pentru evitarea îmbolnăvirilor:
Purtarea măștilor de protecție;
Evitarea aglomerației;
Vaccinarea cu vaccinul CANTAGRIP.
METODE:
DEZBATERE;
BRAIN – STORMING.
DESFĂŞURAREA LECȚIEI:
Informarea elevilor cu privire la ce înseamnă gripa porcină;
Denumirea corectă a bolii şi a virusului ce o declanşează;
Modalitatea de transmitere a gripei în general şi a gripei porcine în special;
Care sunt simptomele gripei pandemice A(H1N1);

Posibilul dignostic diferenţiat dintre gripa sezonieră
şi gripa pandemică;
Care sunt metodele de prevenire a îmbolnăvirii;
Discuţii cu elevii pe marginea temei propuse;
Împărţirea de pliante care să ilustreze importanţa cunoaşterii noţiunilor predate şi aplicarea lor practică.

FEED – BACK:

Chestionar / test aplicat elevilor:
Încercuiţi răspunsurile corecte.
Virusul H1N1 se transmite la om?
Da b) Nu
Gripa porcină se poate transmite prin?
Contact cu o persoană infectată
Mersul pe bicicletă
Zone aglomerate (cinematografe, teatre, săli de curs)
Simptomele gripei porcine sunt?
Febră de 38° C
Tuse
Rinoree
Melancolie
Euforie
Metoda de prevenire a bolii este?
Purtarea de măşti de protecţie
Evitarea persoanelor îmbolnăvite
Vaccinarea cu CANTGRIP
Gripa porcină este?
O boală a aparatului respirator
O infecţie a sistemului osos
O boală cronică

FIŞA DE OBSERVAȚIE A ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Unitatea de învățământ: ŞCOALA GENERALĂ NR. 19 BRAŞOV, clasa a VIII - a, ora 11, data 27 noiembrie, evaluarea resurselor umane (clasa)..... şi materiale .....
Numele şi prenumele cadrului didactic la care se asistă Prf. Tudor Mariana Gina.
Specialitatea: BIOLOGIE Vechime în unitatea de învățământ: 25 de ani
Gradul didactic: GR. I Vechime în unitatea de învățământ: 15 de ani.
Disciplina: Biologie umană / Anatomie
Subiectul activității didactice/lecției: Aparatul digestiv
Unitatea de învățare din care fac parte: Funcțiile de Nutriție şi Digestie
Tipul activității didactice/lecției: PREDARE LECȚIE
Observații privind desfăşurarea activității didactice

Desfăşurarea activităţii didactice

Evenimentele lecţiei	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Observaţii
1. Organizarea activităţii/clasei de elevi	Foarte bună	Bună Interactivă	
2. Captarea atenţiei	Excelentă	Foarte bună	
3. Verificarea şi actualizarea achiziţiilor anterioare	Precise,Concise	Apreciate pozitiv	
4. Anunţarea obiectivelor şi a temei abordate	Bine definite	Înţelese de elevi	
5. Prezentarea materialului stimul	Power- Point, Planşe, Mulaje	Percepţie bună	
6. Asigurarea dirijării învăţării	Fără probleme		
7. Fixarea şi aplicarea cunoştinţelor/obţinerea performanţei	Prin evaluari cu ajutorul unor scurte întrebări	Recepţionate de elevi	
8. Evaluarea performanţelor	Obiectivă Nepărtinitoare	Agreată Pozitiv Constructiv	
9. Transfer/tema de casă	Alcătuirea de planşe, colaje cu componentele aparatului digestiv		

ANALIZA – SINTEZA ACTIVITĂȚII ASISTATE

PARAMETRII ANALIZAȚI ŞI EVALUAȚI	SCALA				
	1	**2**	**3**	**4**	**5**
1. Aprecieri asupra strategiei generale a lecției/activității					
Tipul de strategie			X		
Calitatea obiectivelor educaționale ale lecției/activității				X	
Compatibilitatea conținutului activității, timpului, metodelor de predare-învățare şi a celor evaluate cu obiectivele stabilite			X		
2. Conduita de organizare, dirijare şi control a activității					
Succesiunea logică a secvențelor didactice					X
Abilitatea în conducerea activității de învățare prin alegerea strategiilor, formelor de organizare					X
3. Conduita explicativă şi de comunicare					

Accesabilitatea limbajului de specialitate					X
Fundamentarea explicației				X	
Expesivitatea şi relieful comunicării				X	
Limbajul nonverbal					X
4. Conduita de colicitare şi orientare					
Repartizarea solicitărilor (frecvență , organizare)					X
Cantitatea şi diversitatea informației				X	
Compatibilitatea metodelor cu obiecte vizate			X		
5. Conduita evaluativă a profesorului					
Notează şi apreciază elevii		X			
Concordanța modului de evaluare cu specificul predării-învățării		X			
Prezentarea argumentației în evaluare			X		
6. Managementul clasei					

Ritmul de prezentare			X		
Încadrarea în timp				X	
Monitorizarea elevilor				X	
Rezolvarea situațiilor neprevăzute					X
7. Climatul psihosocial al clasei					
Prezentarea generală a profesorului					X
Atitudinea față de elevi					X
Menținerea tonusului afectiv-emoțional					X
8. Aprecieri sintetice asupra activității					
Încadrarea în scenariul activității didactice				X	
Expresivitatea şi relieful activității					X
Calitatea stilului didactic				X	
Randamentul şi eficiența activității/gradul de realizare a obiectivelor					X
Impresia generală	**FOARTE BUNĂ**				

Drd.Dr LEOVEANU T. IONUŢ-HORIA

FIŞA DE OBSERVAȚIE A ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Unitatea de învățământ: ŞCOALA GENERALĂ NR. 19 BRAŞOV, clasa a VIII - a, ora 11, data 27 noiembrie, evaluarea resurselor umane (clasa)..... şi materiale .....
Numele şi prenumele cadrului didactic la care se asistă Prf. Tudor Mariana Gina
Specialitatea: BIOLOGIE Vechime în unitatea de învățământ: 25 de ani
Gradul didactic: GR. I Vechime în unitatea de învățământ: 15 de ani.
Disciplina: Biologie umană / Anatomie
Subiectul activitații didactice/lectiei: Aparatul respirator
Unitatea de învățare din care fac parte: Funcția Cardiovasculară şi Respirația
Tipul activității didactice/lecției: PREDARE LECȚIE

Observații privind desfăşurarea activității didactice

Desfăşurarea activității didactice			
Evenimentele lecției	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevilor**	**Observatii**
1.Organizarea activității/clasei de elevi	Foarte bună	Bună Interactivă	
2.Captarea atenției	Excelentă	Foarte bună	
3.Verificarea şi actualizarea achizițiilor anterioare	Precise Concise	Apreciate pozitiv	
4.Anunțarea obiectivelor şi a temei abordate	Bine definite	Înțelese de elevi	
5.Prezentarea materialului stimul	Power- Point, Planşe, Mulaje	Percepție bună	
6.Asigurarea dirijării învățării	Fară probleme		
7.Fixarea şi aplicarea cunoştințelor/obținerea performanței	Prin evaluări cu ajutorul unor scurte întrebări	Recepționate de elevi	

8.Evaluarea performanțelor	Obiectivă Nepărtinitoare	Agreată Pozitiv Constructiv	
9.Transfer/tema de casă	Alcătuirea de planşe, Colaje cu componentele aparatului respirator		

ANALIZA – SINTEZA ACTIVITĂȚII ASISTATE

PARAMETRII ANALIZAȚI ŞI EVALUAȚI	**SCALA**				
	1	**2**	**3**	**4**	**5**
1.Aprecieri asupra strategiei generale a lecției/activității					
Tipul de strategie			X		
Calitatea obiectivelor educaționale ale lecției/activității				X	
Compatibilitatea conținutului			X		

activității, timpului, metodelor de predare-învățare şi a celor evaluate cu obiectivele stabilite					
2.Conduita de organizare, dirijare şi control a activității					
Succesiunea logică a secvențelor didactice					X
Abilitatea în conducerea activității de învățare prin alegerea strategiilor, formelor de organizare					X
3.Conduita explicativă şi de comunicare					
Accesabilitatea limbajului de specialitate					X
Fundamentarea explicației				X	
Expesivitatea şi relieful comunicării				X	
Limbajul nonverbal					X
4.Conduita de colicitare şi orientare					
Repartizarea solicitărilor (frecvență, organizare)					X

Cantitatea și diversitatea informației				X	
Compatibilitatea metodelor cu obiecte vizate			X		
5.Conduita evaluativă a profesorului					
Noteaza şi apreciaza elevii		X			
Concordanța modului de evaluare cu specificul predării-învățării		X			
Prezentarea argumentației în evaluare			X		
6.Managementul clasei					
Ritmul de prezentare			X		
Încadrarea în timp				X	
Monitorizarea elevilor				X	
Rezolvarea situațiilor neprevăzute					X
7.Climatul psihosocial al clasei					
Prezentarea generală a profesorului					X
Atitudinea față de elevi					X

Menținerea tonusului afectiv-emoțional					X
8.Aprecieri sintetice asupra activității					
Încadrarea în scenariul activității didactice				X	
Expresivitatea şi relieful activității					X
Calitatea stilului didactic				X	
Randamentul şi eficiența activității/gradul de realizare a obiectivelor					X
Impresia generală	**FOARTE BUNĂ**				

Drd.Dr.LEOVEANU T. IONUȚ-HORIA

ELABORAREA UNUI RAPORT DE PREZENTARE, INTERPRETARE ŞI AUTOEVALUARE A PORTOFOLIULUI PRORPIU

Prin parcurgerea Modulului Pedagogic Nivel I şi Nivel II din cadrul Universităţii „Transilvania" Braşov, cu durata a patru semeste din cadrul Facultaţii de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei, Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic, am putut înţelege faptul că portofoliul reprezintă un sistem de evaluare complex, care include rezultate relevante obţinute prin diverse metode şi tehnici de învăţare. Aceste rezultate vizează probele orale, scrise şi practice, observarea sistemică a comportamentului şcolar, proiectul, autoevaluarea, sarcini specifice fiecarei discipline de predare.

În prezent cadrele didactice din România îşi exercită şi desfăsoară întreaga activitate didactică conform LEGII Nr. 128 din 12 Iulie 1997. Potrivit acestei legi perfecţionarea pregătirii personalului didactic se realizează prin forme şi programe în raport cu exigeţtele învăţământului, cu evoluţia diferitelor discipline de studiu, cicluri de învîţîmânt şi profiluri, precum şi în funcţie de necesităţile şi de interesele de perfecţionare a diferitelor categorii de cadre didactice.

Activităţile de perfecţionare ale personalului didactic profesori şi învăţători sunt coordonate de Ministerul Învăţământului şi Culturii(MEC) şi se realizează prin instituţii de învăţământ superior, prin facultăţi şi catedre pentru perfecţionarea pregătirii de specialitate în funcţie de necesităţile şi de interesele de perfectionare a diferitelor cadre didactice.

Un rol important îl au instituțiile de învățământ superior, prin departamentele sau catedrele de pregătire a personalului didactic, pentru perfecționarea pregîtirii metodice şi psihopedagogice a profesorilor, învățătorilor şi institutorilor.

Fiind un act ce ține de sfera relațiilor interpersonale, actul educativ, eficiența sa, se decide pe terenul raporturilor concrete zilnice dintre profesor şi elev. În problema relației profesor – elev, pe lângă o bogată experiență pozitivă ce s-a acumulat în decursul anilor se constată că uneori predomină arbitrariul, practici invechite şi prejudecați pe care o atitudine conservatoare le poate menține chiar astăzi. Pentru perfecționarea relației profesor – elev şi a imbunătățirii profesionalismului didactic este necesar să se ia în considerație, pe de o parte obiectivele educației iar pe de alta parte psihologia tineretului contemporan, deoarece actul educativ este un proces de continuă invenție socială. Un interes psihologic prezintă reacția acelor profesori, care, după opinia elevilor, nu se bucură când aceştia dau răspunsuri corecte, ci dimpotrivă, le pare rău, se arată surprinsi, se miră că a răspuns bine, stau la indoială dacă să le pună nota, îi ironizează etc.

Profesionalismul profesorului sau al oricarui cadru didactic derivă din îmbinarea a trei factori esențiali:

pregătirea de specialitate;

pregătirea lui psihopedagogică;

aporturile psihopedagogice.

Psihologia educației este disciplina care pune începutul pregătirii psihopedagogiei a profesorului. (Prof. Universitar Stan Panțuru)

La fel cum în rândul medicilor, avocaţilor, juriştilor, consilierilor juridici, există un program mai mult sau mai puţin impus de perfecţionare continuă a profesorilor defineşte liniile pedagogice, esenţiale pentru activitatea de perfecţionare a cadrelor didactice, acestea fiind linii conturate la nivelul sistemelor de învăţământ pe fondul tuturor evoluţiilor înregistrate până în prezent în consolidarea reformelor deja întreprinse şi reevaluarea priorităţilor într-o societate bazată pe tehnologii avansate. Evolutia activitatii de perfectionare a cadrelor didactice are loc pe circuitul metodologic: formare iniţială – formare continuă – autoformare. Sistemele moderne de învăţământ accentuează continuitatea celor trei secvenţe de instruire permanentă congruente la nivel de politică a educaţiei.

Optimizarea procesului instructiv – educativ – formativ a fost şi este una din principalele preocupări a personalului didactic. A face educaţie înseamnă a acţiona în numele şi/sau interesul unor exigenţe valorizatoare ce imprimă o anumită structură şi funcţionalitate demersului educativ.

CONCLUZIE

Din punctul meu de vedere rămân la ferma convingere că viitorul unei persoane, al şansei acesteia în viață are la baza şi primii paşi în „lumea educației". Afirmația nu este gratuită şi nici lipsită de dovezi. Descendent al unei familii de cadre didactice, din bunici învățători, mama şi matuşa învățătoare şi tata profesor cu proveniență în educația militară pot spune că anii de şcolarizare sau primii paşi ai ciclului primar mi-au fost călăuziți de mama mea pe care am avut-o învățătoare. Pregatirea îmi era deopotrivă controlată de mama şi mătuşa mea de tatăl meu, cărămida celor şapte ani fiind pusă de bunicii mei.

Dorința de a urma medicina a bulversat puțin linia profesională a familiei, dar trebuie să menționez că bagajul de cunoştințe, educația şi disciplina mi-au fost inoculate din fragedă pruncie, prin „cei şapte ani de acasă". Toate acestea mi-au fost de un real folos în cariera de medic pe care am urmat-o.

Cum de cele mai multe ori există un destin, în prezent lucrez ca medic pe cabinetele medicale şcolare şi în acest mod există pe undeva o simbioză între profesia părinților / familiei mele şi cariera pe care mi-am ales-o.
Modulul de psihopedagogie urmat mi-a certificat şi mai mult convingerea că munca la catedra implică o extrem de mare responsabilitate, dăruire şi vocație.

Dacă nu există această triadă responsabilitate-dăruire-vocație, pot spune că nu poți fi profesor, mentor şi de ce nu modelator de inimi, suflete şi temperamente.
În viziunea mea atât activitatea didactică fie ea de educator, învățător sau profesor, cât şi cea medicală implică o empatizare mai mare sau mai mică, o

permanentă transpunere a dascălului sau medicului în „pielea" elevului / studentului şi/sau pacientului.

Temele acestui portofoliu au fost vaste din punct de vedere al problematicii ce a trebuit atinsă şi dezbătută. Este greu, sau foarte relativ să pot spune că nu au fost probleme în redactarea lucrării. Fiecare din aceste teme a vizat un anumit domeniu de activitate care în cazul meu a implicat cunoştinte total noi faţă de cele acumulate pe linie medicală.

As pleda pe ideea că astăzi formarea unui adult implică educaţie şi sănătate, elemente între care nu ar trebui să existe divergenţe, limite şi stări conflictuale.

Am venit la acest modul în ideea şi dorinţa de a acumula cunoştinte noi psihopedagogice care să îmi permită să cunosc modalităţile de a putea transmite elevilor, adolescenţilor noţiuni de educaţie sanitară, de profilaxie medicală.

Plăcerea de a avea alături de noi mentori de renume, de înaltă ţinută moral educativă şi civică, adevaraţi dascăli de veche şcoală românească, a făcut ca oboseala a patru semestre de studiu materializate în cursuri şi seminarii, să âmi aducă o imensă bucurie şi plăcere lăuntrică să îmi doresc mereu mai mult, mai bine, mai temeinic, fără a exclude dorinţa de a putea ajunge la catedră pentru a fi alături de cei care îmi sunt „micuţii pacienţi" şi poate elevii dornici de a cunoaşte ceva din lumea medicală, ceva care să îi ajute să crească mari, voinici, viguroşi sănătoşi fizic şi mental.

Această lucrare s-a născut ca rod al muncii pentru examenul final de absolvire a Institutului Psihopedagogic din cadrul Universităţii „Transilvania"-Braşov.

Statutul meu la acest curs a fost acela de student şi atunci ca şi acum cînd scriu această carte m-a făcut să

îmi fie greu să mă autoevaluez din punct de vedere al autonotării pentru aceasta ”Lucrare de Portofoliu”.

Bibliografie:

1. Pascal Brukner, *Paradoxul iubirii*, Editura Trei, 2009.
2. Yvon Dallaire, *Cum să te vindeci dupa o decepție în dragoste*, House of Guides, 2011.
3. Marjone Hills, *Adevărul despre stres*, Editura Rao, 2005.
4. Dokusho Villalba, *Viața simplă, inima profundă*, Editura Elena Francisc, 2006.
5. Virginia Satir, *Terapia familiei*, Editura Trei, 2011.
6. John Welwood, *Iubiri perfecte, relații imperfecte*, Editura Elena Francisc, 2010

Dr.Leoveanu T.Ionuț Horia

Medic specialist medicină generală. Vede lumina zilei într-o zi însorită de vară, într-o sâmbătă de 09 iunie 1962, pe la ceas de amiază, în localitatea Braşov, Județul Braşov,un miracol şi frumos

oraş la poalele Tâmpei, în familia dascălilor Profesor Dir. Dr.(col.r) Toma A.Leoveanu şi Învățător emerit Eugenia I. Leoveanu (născută Panțu) fiind unicul fiu şi copil al familiei.

Anii fragedei pruncii îi petrece în grija bunicilor materni Maria şi Ion Panțu care la rândul lor au fost tot cadre didactice, învățători în localitatea Padina, Județul Buzău.

Porneşte pe lungul şi anevoiosul ”drum al învățăturii” în toamna anului 1969 ca „tânăr şi timid boboc în clasa a-I-a”, având ca învățătoare extrem de exigentă, intransigentă, pretențioasă, perfecționistă şi tipicară pe propria lui mamă cea pentru care nu a existat niciodată cuvântul nu pot, mai târziu, cea pentru care cartea şi învățătura erau primordiale şi nu a existat niciodată rabat,compromis sau negociere în educarea fiului şi formarea lui ca om.

Clasele primare I-VII ale ciclului gimnazial le petrece pe băncile Şcolii Generale Nr. 5, Braşov, ca ulterior să finalizeze cursul gimnazial şi absolvirea clasei a VIII-a la Şcoala Generală Nr.6, Braşov,Județul Braşov, sub îngrijirea şi oblăduirea naşei şi mătuşii lui învățătoarea exigentă Virginia I.Panțu, învățătoare de elită a învățământului Braşovean, suflet blând, cald şi nobil dar cu o intransigență greu de înduplecat şi stăpânit în educarea şi formarea tinerelor vlăstare şi implicit a propriului nepot şi fin.Ea era cea care obsedant şi obositor de repetitiv îmi spunea că în cartea vieții nu trebuie lăsate pentru nimic în lume pagini goale, pagini nescrise.

Anii au trecut în goană,necruțător de repede şi ca orice adolescent dornic,educat şi preocupat de învățare şi realizarea unei cariere profesionale pe măsura familiei

din care provenea urmează studiile de licean la două licee de prestigiu din orașul Brașov: clasele IX-X la Liceu „Dr.Ioan Meșotă" Brașov, iar clasele XI-XII la Liceul"Andrei Șaguna" Brașov unde în vara anului 1981 susție examenul de maturitate BACALAUREATUL, fiind cea de a 124 promoție/1980-1981 secția matematică-fizică, la liceul unde tatăl autorului, fost militar de carieră, fire ambițioasă, destoinică, curajoasă, perseverentă clădit și călit prin muncă și pentru muncă a fost cel de al XIII-lea director al liceului, aducând o valoroasă contribuție la dezvoltarea și remarcarea acestui lăcaș de cultură Brașoveană și Transilvăneană atât pe plan național dar și internațional.

Ascensiunea educativă continuă, persistentă îl fac ca peste ani să devină medic, absolvind cursurile Facultății de Medicină Generală din cadrul Universitații „Vasile Goldiș", Arad,Județul Arad, promoția 1998 cu Teza de Licență-Lucrarea de Diplomă " Moartea Subită Cardiacă" având drept Coordonator pe distinsul domn Prf. Universitar Dr.Panaitescu Viorel din cadrul Institutului de Medicină Legală „MINA MINOVICI" București și pe domna Prf.Universitar Dr.Roșu Mariana Expert Criminalist din cadrul aceluiași Institut de Medicină Legală "Mina Minovici" București.

După absolvirea facultății se reîntoarce acasă în orașul natal unde se dăruește cu trup și suflet îngrijirii părinților și mătușii profesând ca medic stagiar la Spitalul Județean Brașov,apoi la Spitalul de Pneumoftiziologie Stejeriș fiind detașat ulterior la secția exterioară Sânpetru, lucrând ca voluntar și la Centrul Medical"CASA SPERANȚEI HOSPICE" BRAȘOV, medic medicina muncii la Clinicile Medlife Brașov.

Urmează şi parcurge toate etapele şi treptele carierei profesionale de medic, efectuează şi participă la numeroase cursuri de pregătire postuniversitară de specialitate, participă, la Conferinţe şi Congrese medicale, publică numeroase articole şi cărţi medicale de specialitate, astfel că în anul 2010 devine Doctorand al Facultăţii de Medicină şi Farmacie din cadrul Universitaţii „Iuliu Haţieganu", Cluj-Napoca la disciplina Sănătate Publică şi Management Sanitar având drept coordonator al Tezei de Doctorat cu titlul "Cercetări privind factorii de risc ai stresului în învăţământul preuniversitar" pe eminenta şi remarcabilă doamnă Profesor Universitar Dr.Cristina Maria Borzan şefa departamentului Sănătate Publică şi Management Sanitar. Este absolvent al Masterului „Politici publice-Politici sociale" din cadrul Universităţii Transilvania Braşov-2006-2008, Masterului „Management Sanitar" din cadrul Universităţii Lucian Blaga Sibiu-200-2009, Institutului Psihopedagogic din cadrul Universităţii Transilvania Braşov-2009-2011, şi Masterului „Cercetări Criminalistice Aplicate" din cadrul Academiei de Poliţie Bucureşti-2011-2013

Autorul este colaborator al Revistelor „ Pagini Medicale Bârlădene", Revista „Romanian Journal of Artistic Creativity", Revista „Repere Didactice Moderne", Revista „Albanezul" „Revista România Eroică", Revista „Ardealul Literar", Revista „DeNArratione",Revista „Noua Provincie Corvina", şi Revista „ Cronica culturală de Iaşi"unde publică numeroase articole de specialitate şi beletristică.

În prezent lucrează în cadrul Serviciului DSS Braşov, din Primăria Braşov departamentul asistenţă medicală în Unităţile de Învăţământ pe cabinetele

medicale şcolare (SAMUI), ca medic medicină generală-medicină şcolară la Colegiul Național Economic"Andrei Bârseanu" din Braşov, Județul Braşov, strada Lungă Nr.198

Jurământul lui Hipocrate

În numele Vieții şi al Onoarei, Jur!
Să îmi exercit profesia cu demnitate,
Să respect ființa umană şi drepturile sale,
Să păstrez secretul profesional.
Jur că nu voi îngădui să se interpună între datoria mea şi pacient,
Considerații de naționalitate,rasă,religie,apartenență politică sau stare socială,
Voi păstra respectul deplin pentru viața umană chiar sub amenințare,
Şi nu voi utiliza cunoştințele mele medicale contrar legilor umanității.
Fac acest jurământ în mod solemn şi liber.

CĂRȚI DE ACELAŞI AUTOR:

1.***Examinarea criminalistică a gropilor comune***,Editura Tehnopress,Iaşi 2013

2. ***Managementul programelor de promovare a unui stil de viață sănătoasă la adolescenții din județul Braşov,*** Editura Amanda Edit, Bucureşti 2014

3. ***Uzul şi abuzul de alcool. Unele particularități psiho-sociale şi psihiatrice***, Editura Amanda Edit, Bucureşti 2014

4. ***Asistenta medicală în îngrijirea pacienților cu ocluzie intestinală***, Editura Amanda Edit, Bucureşti 2014

5. ***Moartea subită cardiacă în medicina legală***, Editura Amanda Edit, Bucureşti 2014

6. ***Asisteța medicală în îngrijirea pacienților cu hemoragie digestivă superioară prin ruperea varicelor esofagiene din ciroza hepatică***, Editura Amanda Edit, Bucureşti 2014

7. ***Particularități privind cercetarea la fața locului în cazul infracțiunii de omor***, Editura Amanda Edit, Bucureşti 2014

8. ***Obezitatea şi adolescența. Note de curs pentru elevii de gimnaziu şi liceu***, Editura Amanda Edit, Bucureşti 2014

9. ***Particularități ale managementului investigării fraudelor informatice,*** Editura Amanda Edit, Bucureşti 2015

10. ***Un ofițer erou ctitor de şcoală Braşoveană,*** Editura Amanda Edit, București 2015

11. ***Boala celiacă***, Editura Amanda Edit, Bucureşti 2015

Colegiul Național Economic "Andrei Bârseanu", Braşov

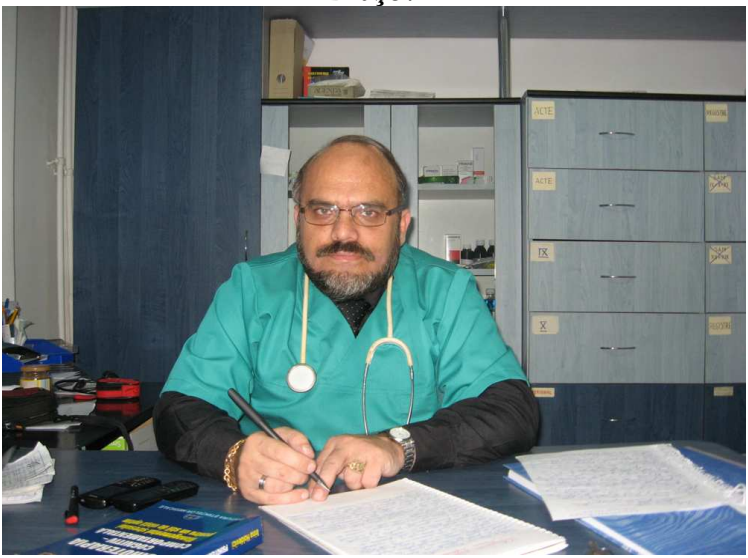

Cabinet Colegiul Național Economic Braşov

CUPRINS

1.O viață dedicată este o viață împlinită, altfel trăim impropriu / 4
2. În loc de prolog / 7
3.Problematica educației şcolare/ 8
4.Dezvoltarea personalității adolescentului şi elevului/ 8
5.Testul Belov / 19
6.Testul Holland/ 20
7.Convorbirea şi autobiografia / 21
8.Interpretarea profilului de aptitudini şi competență a profesorului şi învățătorului debutant / 24
9.Alte calități ale profesorului şi învățătorului ideal / 30
10.Elaborarea unei metafore pentru elementele situației de învățare / 32
11.Teoria şi metodologia instruirii
în teoria şi metodologia evaluârii / 36
12.Paradigmele instruirii – semnificație şi valoare pentru practica educației / 36
13.Chestionar care vizează starea de sănătate pentru îmbunătățirea activității şcolare / 44
14.Chestionar de evaluare a comportamentului de risc la tineri / 46
15.Chestionar al noțiunilor de igienă sănătoasă în alimentație / 49
16.Activitatea educațională şi inițierea strategiei de rezolvare a acesteia / 50
17.Anton Makarenco / 50
18.Studiu de caz / 51
19.Terapia de familie. Studiu de caz / 55
20.Stabilirea obiectivelor / 61
21.Tehnici folosite / 62

22.Diagnosticul structural / 63
23.Restructurarea familială / 63
24.Proiectul de activitate didactică Nr.1
„Cafeaua, Alcoolul, Tutunul” / 68
25.Desfăşurarea activităţii / 69
26.Se prezintă importanţa temei şi obiectivele propuse/69
27.Prezentarea conţinutului activităţii / 69
28.Fixarea şi evaluarea activităţii / 70
29.Schema lecţiei / 71
30.Proiect de activitate didactică Nr. 2
„Educaţie pentru sănătate” / 72
31.Feed-Back / 73
32.Fişa de observaţie a activităţii didactice / 74
33.Desfăşurarea activităţii didactice / 75
34.Analiza – Sinteza Activităţi asistate 1 / 76
35.Fişa de observaţie a activităţii didactice / 79
36.Analiza – Sinteza Activităţi asistate 2 / 81
37.Elaborarea unui raport de prezentare, interpretare şi autoevaluare a portofoliului propriu / 85
Concluzie / 88
Bibliografie / 90
Dr.Leoveanu T.Ionuţ Horia / 90
Jurământul lui Hipocrate / 94
Cărţi de acelaşi autor / 95
Cuprins / 98